

ilerici YURTSEVER gençlik

YIL: 1 — SAYI: 9
15 MART 1976
250 Kuruş

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ VE CAN GÜVENLİĞİ İSTİYORUZ!
FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR!

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

FAŞİST BASKILARA YIĞINSAL ÇIKIŞLARLA KARŞI DURALIM!

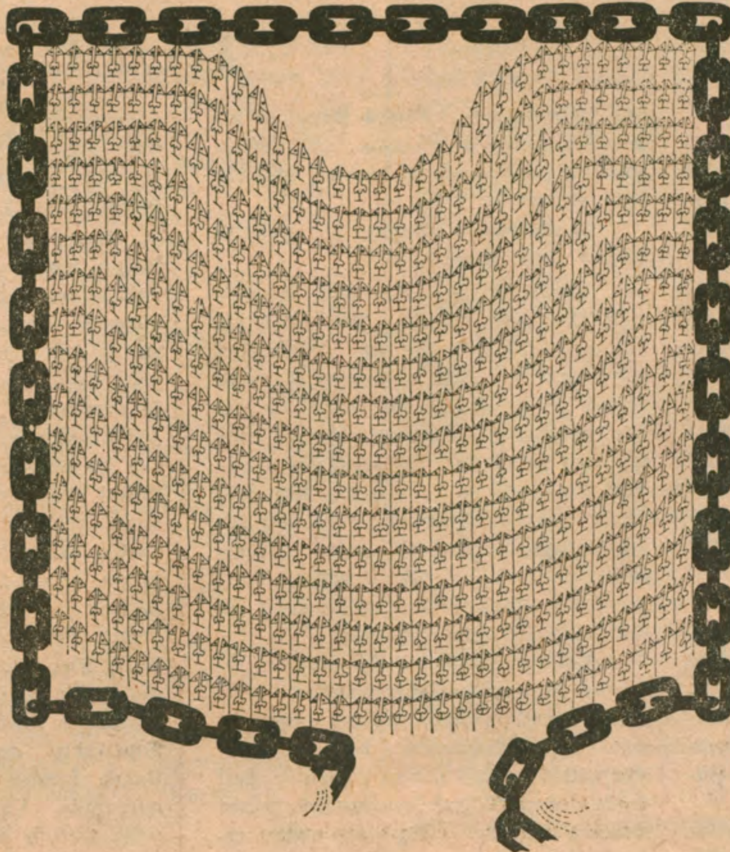
12 Mart faşist dönemi, beşinci yılında, hatırlanması gereken bir olaydır. Nasıl hatırlanmasın ki; bu dönemde sosyalistler, ilericiler, yurtseverler, demokratlar üzerinde kanlı baskı ve terör politikası uygulanmış; işçiler, köylüler, aydınlar, öğretmenler, öğrenciler zindanlara atılmış, öldürülmüş, kanlı mücadeleler sonucu elde edilen demokratik hak ve özgürlükler gaspedilmek istenmiştir. Bu dönem, tarihimizin kara bir sayfası olarak anılacaktır. Ama bu yetmez. Geçmiş dönemden sağlam **dersler** çıkarmak gerekir. Çünkü, günümüzde de, 12 Mart faşist döneminde uygulanan kanlı terör sürdürülmektedir. Gün geçmiyor ki, bir sosyalistin, ilericinin, yurtseverin, demokratın **ölüm haberi** duyulmasın! Gün geçmiyor ki, öğrencilere, işçilere, köylülere, aydınlara, öğretmenlere, demokratik kuruluşlara saldırılar düzenlenmesin! **İşbirlikçi büyük burjuvazi, NATO'cu çevreler, bu saldırıları yöneltirken, sosyalist, demokratik solcu, sosyal demokrat ayırımı yapmamaktadır.** CHP'lilere parlamento içinde ve dışında yöneltilen faşist baskı ve terör bunun somut bir kanıtıdır.

Hal böyle olduğuna göre, ne yapılmalıdır? Yapılması gereken tek şey, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğidir. Bu soyut bir şey değildir, somuttur. Uygulanan faşist baskı ve teröre, emperyalist kölelik zincirine karşı eylem birliğine girmemek için hiç bir gerekçe ileri sürülemez. Üstelik, faşist çemberleri kırabilmek, herhangi bir demokratik kuruluşun tek başına kaldırabileceği bir iş değildir Birlikten kuvvet doğacağı, herkesin bilebileceği bir gerçektir.

12 Mart faşist döneminden çıkarılması gereken diğer bir ders şudur: **İşbirlikçi burjuvazinin, gerici faşist güçlerin kanlı saldırıları tek tek kişilerin, grupların terörist eylemleriyle geriletilemez. Gerici faşist güçler, yığınsal kitle eylemleriyle geriletilebilir.** Bu gerçek, günümüzde de güncel bir önem taşımaktadır.

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, geçenlerde, **işçi sınıfının birlik ve dayanışma bayramı 1 Mayıs**'ın bu yıl geniş bir biçimde kutlanacağını açıkladı. Konunun önemi, yalnız işçi sınıfının kendi bayramını geniş bir biçimde kutlaması ile açıklanamaz. Yine Türkler'in açıklamasına göre, bu kutlama, yığınsal bir biçimde olacaktır ve hazırlıkları şimdiden başlamıştır. İşçi sınıfı her alanda olduğu gibi, tüm ilerici, yurtsever güçlere karşı yöneltilen faşist baskı ve teröre karşı yığınsal eylemlerde de motor güç olduğunu bir kez daha gösterecektir.

«Devamı 11. sayfada»

başyazı

GENÇ İŞÇİLER ÜZERİNE

Genç işiçlerin (geniş anlamda emekçi gençliğin) sorunları ve örgütlenmeleri, sınıf mücadelesinin en can alıcı konularından biridir. Konu, bir yanıyla işçi sınıfı hareketini, bir yanıyla da gençlik hareketini ilgilendirir. Çünkü işçi gençlik, hem bağlı olduğu sınıfın en etkin ve mücadeleci bir kesimini oluşturur, hem de gençlik hareketinin yönetici gücü sayılır.

Genç işçilerin durumları kapitalist dünyada giderek önem kazanıyor. Bilimsel - teknik ilerlemenin yarattığı yeni gelişmeler, yani makineli üretimin ileri aşamalara ulaşması, otomasyonun yaygınlaşması, genç kadın ve erkek işgücünün daha çok sayıda üretim sürecine katılmalarına yolaçıyor. Kapitalistler daha çok sömürmek amacıyla genç işgücü

«Devamı 11. sayfada»

SEKİZ DEMOKRATİK KURULUŞUN ORTAK AÇIKLAMAS

"ATATÜRK EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİLERİNİ YILDIRAMAZSINIZ"

İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsünde öğrencilere yöneltilen baskı ve yıldırma çabaları artan bir hızla sürmektedir Okul polis kontrolu altındadır. Öğrenciler okul dışında da polis baskısı altında tutulmakta çevre halkı da bu baskıdan etkilenmektedir.

Demokratik kuruluşlar olayla ilgili olarak basına şu ortak açıklamayı yapmışlardır :

«İlerici, demokrat, yurtsever öğrencilerin çoğunlukta olduğu İstanbul Eğitim Enstitüsü'ne dışarıdan gelen faşist komando çeteleri 5 Ocak'ta silahlı baskın düzenlediler. Çevre halkından bir karı - kocayı yaraladılar Öğrenciler bunun üzerine hem akademik - demokratik haklar için, hem de bu silahlı faşist saldırıları kınamak için 8 Ocak'ta süresiz boykota başladılar. 23 Şubat'ta sömestri dönüşü, bursların kesildiğini ve hiç bir hakkın verilmediğini gören öğrenciler tekrar boykot kararı aldılar.

Bununla birlikte ilerici öğrencilerin üç yıldır istekleri olan yurt, faşist komandolara özel olarak açıldı.

Gerici öğretmenler 27 imza ile Enstitü kurulu adına, bir karar yayınladılar. Bu karar da «öğrenciler 1 Mart 1976 günü derse girerlerse, bazı haklarının verilebileceği»ni duyurdular. Fakat 2 Mart günü: Milli Eğitim Bakanlığınca 25 Şubat'ta onaylanan, 24 Yurtsever eğitimciyi kapsayan, sürgün kararı ortaya çıktı. Bu karar da bazı 3. sınıf öğrencilerinin 2. sınıfa sürüldüğü görüldü.

Aynı gün okulu çeviren çok sayıda polis, yoldan geçen öğrencileri ve halkı gerekçesiz aradılar. Okul Müdür yardımcısı Hasan Köksal'dan çıkan tabanca ve mermiler antika gerekçesi ile iade edildi. İstanbul Valiliğinden okumak için güvenlik isteyen faşist komandolar, yaptıkları silahlı baskında konferans salonuna kapıyı kırarak girmişlerdi. Bu olayı doğrulayan Okul Müdürü Yüksel Turhal, faşist komandolara hiçbir disiplin cezası vermedi.

5 Mart günü, okul idaresinin tertibi ve faşist komandolarının asılsız ihbarı üzerine, polis, 150 yurtsever arkadaşı önce konferans salonuna ka-

«Devamı 11. sayfada»

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

BURDUR LİSESİ

Türkiye'nin diğer kentlerinde olduğu gibi, Burdur'da da faşizan baskılar artmaktadır. Faşizan baskılar genellikle öğrenci kesimi üzerinde yoğunlaşmaya başlamıştır.

Burdur Lisesi kütüphanesini dışardan faşist kişilerin doldurması ve kütüphane görevlisi öğretmenin (Mehmet Erkazancı) belirli günlerde faşist öğrenci ve kişilerle toplantı yapması, ilerici öğrencilerin toplantı anında kovulmaları bütün öğrenciler arasında tartışma konusu olmuştur.

Faşist öğretmenlerin notu öğrencilere karşı bir silah olarak kullanmaları, ilerici öğrencileri ayakları altına alıp dövmeleri ve «ben dövüyorum gidin danıştaya dava açın, başbakana şikâyet edin» demeleri direktifin nereden geldiğini açıkça göstermektedir.

Faşist güçlere karşı birleşelim ve mücadelemizi sonuna dek sürdürelim.

Burdur Lisesi İlerici Öğrencileri

DENİZLİ'DE FAŞİST BASKILAR

Gerici MC iktidarı baskı, zulüm ve terörü tüm şiddetiyle sürdürüyor Yurtta en belirgin şekle bürünen MC'nin bu baskı politikasını Denizli'de de izlemek mümkündür.

— Çağ dışı eğitim siyasetini sürdüren MC iktidarı, Çal ilçesinin İsabey kasabasında öğretmenlik yapan 8 kişiyi çeşitli yerlere sürdürmüştür. Kasaba halkı ve öğrenciler bunu tepki ile karşılamışlar ve protesto yürüyüşü yapmışlardır. Tepkilerini belirten 500'e yakın imzalı dilekçeyi valiye vermişlerdir.

— Acıpayam ilçesindeki Lisede, faşist öğretmenler ilerici öğrenciler üzerindeki baskısını artırmış, 4 öğrenci okuldan atılmıştır. Ayrıca öğrencilerin taktıkları Atatürk rozetleri faşist idare tarafından toplanmıştır Faşist baskılar Acıpayam gençliğini yıldırmamış aksine dayanışmalarını daha da güçlendirmiştir.

— Bu yıl açılan Denizli Önlisans okulunun alt yapı tesisleri ve akademik sorunları bir çözüme bağlanmamıştır. Okul öğrencileri 3 ay süren bir boykot yapmışlardır. İdare, polis ve faşist unsurların işbirliği sonunda öğrencilerin haklı direnişi kırılmıştır. Polis öğrencilerin üzerindeki baskısını artırmıştır.

— Demokratik dernekler üzerine yapılan baskılar Çivril ilçesinde de izlenmiştir. Çivril Kültür Derneği Başkanı Bahattin Akın tutuklanmış ve evi aranmıştır. Denizli'deki demokratik dernekler ve Çivril halkı bu olayı tepki ile karşılamış, protesto etmişlerdir.

TİYATRO EMEKÇİLERİ DERNEĞİ KURULDU

İşçi, memur, sanatçı ayrımı yapmadan bütün tiyatro emekçilerinin birleşmesi, dayanışması ve yeni sosyal kazanımlar elde etmesi amacıyla Tiyatro Emekçileri Derneği kurulmuştur. Derneğin tüzüğünde amacı şöyle belirtilmektedir :

Derneğin amacı Atatürk Devrimleri, İnsan Hakları Evrensel beyannamesi ile Anayasamızın milli, demokratik, lâik ve sosyal hukuk devleti kapsamı içinde üyelerinin tüm ekonomik, sosyal ve özlük haklarını koruyup geliştirerek birleşmelerini ve dayanışmalarını sağlamaktır.

Kurucuları : İsmet Ay, Metin Çekmez, Argun Kınal, Zihni Küçümen, Turgut Savaş, Serpil Yalvaç, Coşkun Ural olan derneğin yapacağı çalışmalar tüzükte dile getirilmektedir.

SAMANDAĞ LİSESİ

Faşist baskılar yurt çapında sürüp gidiyor. İşte bunun son bir örneği de 21 Aralık 1975 tarihinde ilçemiz Samandağ'da görüldü. MC iktidara gelir gelmez lisemizdeki tüm ilerici yurtsever öğretmenler sürgün edildi. Bunun ardından rüşvet yediğinden dolayı Samandağdan kovulan birisi tekrar ve mükafatlandırılarak lisemize müdür olarak verildi. Bu zat, belli çıkar çevrelerinin, hizmetinde çalışan, gerici, yoz eğitim sistemine göbeğinden bağlı birisidir.

Tüm bu olaylar sonucunda lisemizde ders yapılamaz oldu. Bunun nedenini şöyle açıklıyabiliriz. Devrimci öğretmenlerimizin hepsinin sürgün edilmesiyle derslerimizin büyük çoğunluğu boş geçiyordu. Faşist karakterli birinin lisemize müdür olarak verilmesiyle demokratik haklarımız elimizden alınmış oldu.

Bu haince hazırlanmış oyun karşısında 690 liseli arkadaş tek bir yumruk gibi birleşerek boykota gittik. Boykotumuz halkın ve demokratik kuruluşların büyük desteğini de sağladı.

Diğer konularda olduğu gibi bu konuda da birkaç Maocu bozguncu boykotumuzu elaltından kırmaya çalıştıysada devrimci arkadaşlarımız bu bozguncularа gereken cevabı verdiler. Şimdi biz liseli öğrenciler olarak yurt çapındaki faşist baskılardan ayrılmaz bir bütün olarak faşizmi Samandağ'da nefretle kınıyoruz. Ve bu sözde Milliyetçi Cephenin şunları iyice bilmesini istiyoruz.

1. Lisemizdeki tüm devrimci, halktan yana öğretmenleri sürerek bizim birliğimizi bozmaya hakkınız yok.

2. Faşist müdürünüzü lisemize vermekle bizi yıldıramazsınız.

Boykotumuz faşist müdüre karşı olduğu kadar ülke çapındaki tırmanmakta olan faşizme, baskı, sömürü ve emperyalizme de karşıdır. Boykotumuz iki aydanberi devam ediyor. Devam edecekte, ta ki faşist müdür pılısını pırtısını toplayıp gidene dek.

Unutmayınki son gülen iyi güler.

Kahrolsun aşımıza ekmeğimize göz koyanlar.

Yaşasın işçi ve gençliğin devrimci eylem birliği.

Samandağ Lisesinden Devrim İYİM

CAN GÜVENLİĞİ İSTİYORUZ !

Ortaöğretimdeki baskılar bütün şiddetiyle her alanda devam ediyor. Varolan bozuk eğitim sistemi MC'nin iktidar döneminde görülmemiş bir düzeye ulaştı. Kitleler halinde ortaokul ve liselerde öğrencilerin atılmalarının yanısıra, yatılı olan öğrenciler, okul idarecileri tarafından dayak tehditleriyle, demokratik isteklerine sahip çıkanlar susturulmak isteniyor. Yatılı öğrencilerin sağlık durumlarına hiç önem verilmiyor. Yemekler yetersiz ve kalite bakımından çok düşüktür. Bu da öğrencilerin hastalanmasına ve ölümlere yolaçmaktadır.

FEHMİ TURAN

Bozuk eğitim sisteminin ve bozuk düzenin doğal sonucu olarak, Vefa lisesi 4. sınıf öğrencisi Fehmi Turan bakımsızlıktan öldü. Arkadaşları Fehmi Turan'ın ölümü üzerine gazetemize şu açıklamayı yaptılar. «Arkadaşımız bir hafta önce pek ciddi olmayan bir hastalığa yakalandı. Okulun revirine yatırıldı; okulun doktoru olmadığından gereken bakım ve tedavi yapılamadı. Okul idarecileri ilgisiz davrandılar. Bu ilgisizlik hasta olan arkadaşımızın ölümüne yol açtı. Sonra biz arkadaşımızı hastahaneye yatırmak için götürdük. Hastahane yetkilileri boş yatak yok diye arkadaşımızı yatırmadılar. Açıkçası okul idaresi ve hastahane yetkilileri arkadaşımızı ölümün pençesine bıraktılar.»

Vefa Lisesi öğrencileri arkadaşlarının ölümü üzerine, Vefa'dan Valiliğe kadar bir protesto yürüyüşü yaptılar. Yürüyüş boyunca «Katil müdür istifa», «katil iktidar», «Hükümet istifa», «Kahrolsun faşizm»... Sloganları yüzlerce liseli genç tarafından haykırıldı.

Olayla ilgili olarak bir bildiri yayınlayan İst. Devrimci Liseler Birliği Derneği (DEV - LİS), bozuk eğitimin sebebi olan emperyalizme bağlılığı ve MC. iktidarını kınamışlardır.

DENİZLİ SEVİNDİK MAHALLESİ HALKININ EVLERİ YIKILDI

KAHROLSUN YIKIM DÜZENİ !

Sevindik Mahallesi gecekondu sakinleri Şubat'ın 23'ünde gerici MC iktidarının faşizan bir uygulamasını yaşadılar. Valilik emriyle yüzün üzerinde jandarma eri ve elliye yakın polis desteğindeki YSE'ye ait dozer 38 evi yerle bir etti. Yıkılan 38 gecekondunun üzerinde bulunduğu arazi hazineye aitti. Ve Hüseyin Kaymak, bu toprakları kendisinin gibi göstererek gecekondu sakinlerine satış sözleşmesiyle 5 - 10 bin lira arasındaki değişik fiyatlarla satmış. Türkiye'nin çeşitli yörelerinden bir sıcak yuva ve iş umuduyla Denizli'ye yerleşen gecekondu sakinleri kış kıyametin ortasında karlı bir günde evsiz barksız bırakılmaya mahkum edilmiştir.

Gecekondu halkının hane reisleri genellikle inşaat işlerinde çalışıyorlar. Hiç birinin hayat güvencesi yok. Son nüfus sayımına ve seçime katılmış gecekondu halkı. Ayrıca gecekondu bölgesinin yarısına sokak numarası ve evlere numara verilmiş.

Valilik, Belediyenin yıkım için araç vermemesi üzerine YSE'den dozer kiralamıştır. Ayrıca Belediye yıkımdan sonra gecekondu sakinlerine yiyecek yardımında bulunmuş, otel temin etmiştir.

Gecekondusu yıkılan bir mahalle sakini şöyle diyordu :

«Biz Kars'dan, Ağrı'dan, Bingöl'den Denizliye geldik. Tek isteğimiz başımızı sokacak bir ev, karnımızı doyuracak bir işdi. Hüseyin Kaymak isimli bir şahıs bize bu bölge 39 yıldır benimdir, tapusunu alınca size en kısa zamanda dağıtacağım» diyerek hane başına 5 - 10 bin lira arasında değişen fiyatlarla arsaları satış sözleşmeleriyle bize sattı. Biz dişimizden tırnağımızdan arttırdığımız paralarla arsalarımızı satın aldık ve üzerine evlerimizi yaptık.»

Yıkımın nasıl olduğu sorusu üzerine gecekondu sakinlerinden birisi şu yanıtı verdi: «Karlı pazartesi sabahı uyandığımızda polisleri, jandarmaları ve bir dozeri gördük. Bizi zorla evden çıkararak dozeri evimizin üzerine sürdüler. Eşyaları evden çıkarmamıza fırsat tanımadılar. Daha önceden bize evlerimizin yıkılacağına dair hiç bir resmi makamdan yazı gelmedi. Yıkım saat 9.00 sıralarında başladı akşam 16.00'ya kadar sürdü.»

Başka bir gecekondu sakini ise kızgın bir tavırla: «Biz bu vatanın yurttaşları değil miyiz? Karnımızı doyuracak ekmeği zor bulurken 8 nüfus zor geçinirken bir de bu yıkım işi çıktı başımıza», **dedi ve sözlerini şöyle sürdürdü;** «gecekondusu yıkılan beş ailenin reisleri askerde, ne yapacak bu kadınlar. En çok kızdığım da dozeri evleri yıktıktan sonra biriketlerin üzerinde dolaştırması oldu. Jandarma erlerinin başında gelen subay yıkım sırasında «üşümüş olacak ki» kanyak içiyordu. Gel de bu duruma kızma. Gecekondu sakinleri arasından 3 - 4 kişi yıkımdan sonra Ankara'ya gidiyorlar ve orada bir senatörle görüştükten sonra İmar İskan Bakanlığına çıkıp durumu ona belirtiyorlar. Bakan Denizli Valisine telefon açıp görüşmüş. Vali, Bakana ev yıkımının daha devam edeceğini ve 400 evin daha yıkılacağını belirtmesi üzerine iyi haberler almak için gittikleri Ankara'dan kötü haberlerle dönmüşler.

Ev yıkımının ertesi günü gecekondu sakinleri çoluk çocuk olayı Denizli halkına duyurabilmek için yürüyüşe geçmişler fakat yürüyüş izinsiz olduğu gerekçesiyle dağıtılmış ve 9 kişi toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununu ihlal ettikleri gerekçesiyle Adliyeye sevk olunmuştur Haklarında soruşturma açılarak serbest bırakılmışlardır

Denizli'de tüm demokratik kuruluşlar yıkım olayını protesto etmişler ve yıkım bölgesi halkıyla dayanışmaya geçmişlerdir

KANLI ELLERİNİZİ ÇEKİN !

MEHMET ÖMER
(1954 - 1976)

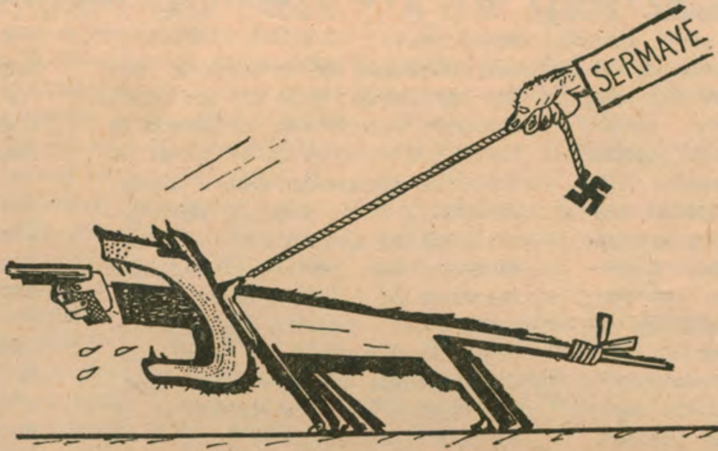
Pazartesi günü saat 18.30 sıralarında Beşiktaş'da arkadaşlarıyla gezerken pusuya düşürülen Kıbrıs'lı devrimci öğrenci **MEHMET ÖMER** kahpece vuruldu. Devrimci öğrencinin önünü kesen faşist çeteler tabancalarını çekerek üç el ateş ettikten sonra, yere düşen arkadaşımızın üzerine iki kurşun daha sıkmışlardır. İlkyardım hashanesine kaldırılan M. ÖMER daha sonra ölmüştür.

Burjuva basını, yine, olayı «karşılıklı çatışma» biçiminde yansıtmaya çalışmıştır. Bu büyük bir yalandır. Mehmet Ömer'in öldürülmesi olayı da göstermektedir ki **«karşılıklı çatışma» yoktur, tek yanlı faşist saldırılar vardır**

Mehmet Ömer'in cenaze töreninin yığınsal bir gösteri haline getirilmesi için, üyesi olduğu **İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği (İKÖK), İlerici Gençler Derneği (İGD)** ve diğer demokratik kuruluşlar ortak bir karar almışlardır. 11 Mart Perşembe günü saat 7.30'da Adli Morg'un önünde toplanan devrimci öğrencilerin üzerine polisler saldırmışlar, 30 kişiyi hiç bir gerekçe göstermeden gözaltına almışlardır. Polisin saldırısına rağmen devrimci öğrenciler dağılmamışlar, **«Katil İktidar», «Hükümet İstifa», «Faşizme Geçit Yok», «Bağımsız Türkiye», «Bağımsız Kıbrıs», «Ömer'ler Ölmez»** sloganlarını hep bir ağızdan haykırarak gösteri yapmışlardır.

Polis, arkadaşımızın cenazesini kaçırmaya çalışmış, cenazeyi sabah saat 6.30'da babasına teslim ederek tören yapılmadan hemen Kıbrıs'a götürülmesini istemişlerdir. Bu

«Devamı 11. sayfada»

İŞÇİ GENÇLİK ELELE DEMOKRATİK CEPHEDE

Orta Doğu Teknik Üniversitesinde yoğun faşist baskılar sürüyor. Öğrenci ve işçiler jandarma dipçiği altında sus pus edilmek ve yıldırılmak isteniyor. Ancak bu çabalar boşa çıkarılmakta. 1 Mart Pazartesi günü olanlar bunun en son örneğini oluşturdu. Jandarma ve Rektörlük gereken cevabı aldılar.

O.D.T.Ü.'de, DİSK'e bağlı Sosyal - İş ve Rektörün kurdurduğu sarı ODTÜM - SEN sendikaları arasında yetki anlaşmazlığı var. Bu nedenle, son günlerde işçiler üzerindeki baskılar özellikle yoğunlaştırıldı. Sosyal - İş üyesi işçiler çeşitli provokasyonlara getirilmek isteniyor. Bu işçilerden otobüs şöförü olan İsmail adice bir oyunla işten çıkarıldı. Emekliliğine çok az bir süre kalmış olan bu işçinin işten çıkarılmasının nedeni, otobüsünü süratli kullanmasıydı! Oysa İsmail'in otobüsünden bir an ayrılmasından yararlanılarak kilometre saatiyle oynanmıştı. Ne denli yavaş gidilirse gidilsin, kilometre saati sınır olan 60 km. den aşağı göstermiyordu. Ayrıca Sosyal - İş sendikasına bağlı 12 işçilik bir listenin de sırada beklediği haberi bütün okula yayılmıştı.

1 Mart Pazartesi günü 12 sularında, kafeterya önünde Sosyal - İş sendikasının bildirilerini dağıtan iki işçi ve bildiriyi okuyan bir öğrenci jandarma tarafından götürüldüler. Bu haber okula yayılır yayılmaz, sürekli baskıların ve son olayların etkisi altında bulunan öğrenciler sınıfları boşalttılar ve Rektörlüğün önüne yürüdüler. Burada yapılan konuşmalarda baskılara ve oyunlara karşı çıkıldı, rektör protesto edildi. Ayrıca jandarmanın götürdüğü iki işçi ve bir öğrenci bırakılmadığı sürece buradan ayrılınmayacağı bildirildi. Öğrenciler oturma grevine başladılar. Devrimci türküler ve marşlar söylendi. Rektör ile görüşmek isteyen öğrenci temsilcilerine, rektörün kendilerini temsilci olarak tanımadığı söylendi. Oysa bu temsilciler, Rektörlüğün düzenlediği seçimlerle seçilmişlerdi...

Bu arada, jandarma fakülte binalarına kadar girerek öğrencilerin çevresini sardı. Yapılan anonslarda öğrencilere dağılmaları yoksa «dağıtılacakları» söylendi. O..D.T.Ü.'ye gelen sendika avukatı jandarma teğmenine, bildirinin izinli olduğunu ve dağıtılmasını engellememeleri gerektiğini anlattığında aldığı yanıt kısa ve özdü: «Ben bu bildiriyi dağıttırmam...»

Ancak tüm bunlar öğrencilerin kararlı direnişini kıramadı. 10 bine yakın öğrencinin katıldığı ve işçilerle tam bir dayanışma örneği veren bu direniş sonucu, jandarma öğrenci ve işçileri serbest bıraktı.

Bu eylem, tek tek çıkışlar yerine, işçi sınıfına dayanan yığınsal çıkışların, faşizme karşı en etkin mücadele biçimi olduğunu göstermesi açısından çok önemlidir.

TAKVİM YAPRAKLARI

Sempatik bir mesajdı bu..

Bulgar Dışişleri Bakanı, Çağlayangil'in kulağına eğildi, söyledi:

"—Bizim Başvekil rica ediyor" dedi. "Gelip giden Bulgar heyetlerine hiçbir müşkülat çıkarılmaması için Sayın Çağlayangil gerekli ihtimamı göstersin.. Ve korkmasın, komünist falan göndermem"

Çağlayangilin de muzipliği üzerindeydi galiba.

"—Neden korkacakmışım, asıl kendisi korksun.. Vallahi iki kamyon MAO'cu gönderirim ona, altını üstüne getirirler Bulgaristanın."

Gülüşmeler...

x

Birkaç ay sonra, Demirel Bulgar Başbakanıyla karşılaşınca bu laf açıldı. Bulgar Başbakanı, Çağlayangil'in esprisini Demirel'e nakletti:

"—Böyle böyle söylemiş.. Sakın ha, göndermeye falan kalkmasın."

Demirel'in de muzipliği tuttu herhalde:

"—Neden korkuyorsunuz MAO'culardan bu kadar canım? Bakın biz Türkiye'de onlarla gül gibi geçinip gidiyoruz."

"SİLAHLARIN GÖLGESİNDE EĞİTİM İSTEMİYORUZ"

Bütün Türkiye'de olduğu gibi Ankara'da da kapatılmış bulunan üniversiteler 1.3.1976 tarihinde açıldı. Ancak MC iktidardayken okullarda normal eğitimin devam edebileceği düşünülmüyordu, öyle de oldu.

Sabahın erken saatlerinde sınavlara girmek için gelenler, SBF, Basın - Yayın, Hukuk, Eğitim Fakülteleri, Cebeci ve Cumhuriyet yurtları, çevredeki kahvehane ve lokantaların bulunduğu bölgenin polis tarafından tamamen çevrilmiş olduğunu gördüler. Panzeri, copu, tomsonu ve siviliyle polisler yerlerini almışlardı. Fakültenin içine kadar giren polis, kapıda kendi ekipleriyle arama yapıyor, içeri girenleri dışarı bırakmıyordu. Aynı şekilde yurtlara, kantine giren çıkanlarla fakülte arasındaki yollarda keyfi aramalar yapılıyordu.

Bu arada özellikle sivil polislerin açık tahrik niteliği taşıyan sataşmaları -kız ve erkek arkadaşlarımıza- sonuçsuz kaldı. Çevredeki kahvehane ve lokantalarda sivil polis ekiplerinin yaptığı usulsüz aramalar arkadaşlarımıza küfretmeye, tokatlamaya kadar götürüldü.

Bu koşullar altında sınavlara giren arkadaşlarımız baskıları protesto ederek boş kağıt verip çıktılar. Sınav kağıtlarına cevap yerine «Faşizme geçit yok», «Silahların gölgesinde eğitim istemiyoruz», «Demokratik - Özerk Üniversite» sloganlarını yazan arkadaşlarımız sınav salonlarını terkettiler. Katılma oranı % 99,9 oldu. Yalnız niteliği belli birkaç kişi ayrı sınav salonlarında kağıtlarını doldurdular. Bu kişilerin sabahın erken satlerinde polisle birlikte aldıkları tedbirler zaten dikkati çekiyordu ve üzerleri aranmadan sınavlara girdiler. Fakat, içeri girerek kitleden ne kadar tecrit olduklarını ve gülünçlüklerini ispatladılar.

Arkadaşlarımızın tepkileri 2 ve 3 Mart günleri de devam etti. Polis baskıları da sürdürülüyordu. 3 Mart günü yapılan bir forumla sınavlara girmeme kararı alındı. Seçilirken bizlerin zerre kadar söz sahibi olmadığımız yöneticiler, boş kağıt verene sıfır verileceğini söyleyerek tehditler savurdu. Ardından 5 Mart günü okula gelen öğrenciler, okulun bir hafta kapatıldığını öğrendiler. Yöneticiler, 12 Mart günü sınavların kaldığı yerden devam edeceğini ve aynı «güvenlik» tedbirlerinin süreceğini ilan ettiler. Üniversitelerin açıldığı 3 Kasım 1975 tarihinden bu yana Gazi Eğitim, Tic. — Turizm, Dil Tarih Coğ., Maliye Muhasebe Y. Ok., End. Sanatlar Yük. Öğr. Ok., İkt. Tic. İl. Ak., Ziraat, Veteriner vb. okullara ilerici, yurtsever, devrimci arkadaşlarımız alınmazlarken, kurşunlanmalarına göz yumulur, katiller yakalanmazken «güvenlik»den niçin söz edilmiyordu? Yöneticilerin daha önceki çelişik ifadeleriyle birleştirince kararın niteliği açıkça çıkıyordu.

Daha sonra yapılan bir forumla öğrenciler polis okuldan çıkana ve sınavlar yenilenene kadar direniş kararı aldılar.

MC, kamuoyunda «Üniversiteleri kapatırsak, anarşi önlenir.» imajını yaratmaya çalışıyor. Oysa anarşinin kaynağı kendisidir. **İçine düştüğü derin ekonomik - politik bunalımı örtbas edebilmek amacıyla, halkımızın dikkatini kendi tezgahladığı oyunlarla başka tarafa çekmeye çalışıyor.** Fakat öğrenci gençlik bu oyunlara gelmeyecek, İhanet Cephesine ve onun ekmeğine yağ süren bozguncu işçi sınıfı düşmanlarına gereken cevabı verecek. Ankara'daki direnişler bu konuda bir adım olacaktır.

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ NEDENİYLE

İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ

BERİA ONGER

GENEL BAŞKANI BERİA ONGER İLE YAPTIĞIMIZ KONUŞMA

● İlerici Kadınlar Derneği'nin kuruluş nedenleri, yapısı, amaçları ve şimdiye kadar yaptığı çalışmalar hakkında okuyucularımızı biraz aydınlatırmısınız?

Kapitalist toplumda varolan eşitsizliklerden bir taneside kadın - erkek arasındaki eşitsizliktir. Genel olarak çalışan - çalışmayan arasında da ne denli eşitlik varsa kapitalist toplumda ve gelmiş geçmiş tüm sınıflı toplumlarda kadın - erkek arasında da o denli eşitlik söz konusudur. Bizim için esas olan kağıt üzerinde sağlanan eşitlik değil gerçek eşitliktir. Bu açıdan, derneğimiz, kadınların gerçek eşitliğini, gerçek kurtuluşunu mücadelesinin temel alanı olarak seçmiştir. İlerici Kadınlar Derneği 1975 Uluslararası Kadınlar Yılı'nda kuruldu. O güne dek ve halende, Türkiye'de kendini kadınların hak ve çıkarlarını korumak, geliştirmek vb. gibi sözde amaçlarla kurulmuş gibi gösteren ve yıllardır çalışmakta olan 30'a yakın kadın derneği vardır. Derneğimiz tüm bu kadın derneklerinden, kadının, esas olarak emekçi kadının kurtuluşunu, toplumun kurtuluşundan ayırmamakla ayrılır. Yine derneğimiz çalışan - çalışmayan, okuma yazma bilen - bilmeyen, dili ,dini, rengi ne olursa olsun, ülkemizdeki tüm kadınları çatısı altında toplamayı amaç edinmiştir. Bu açıdan da, sadece parababalarının eşlerine açık diğer kadın derneklerinden ayrılır. Derneğimizin amacı; Türkiye kadınlarına tanınmış sosyal ve ekonomik hak ve özgürlüklerin kağıt üzerinde kalmaması ve günlük yaşamda somut olarak uygulanması ve gelişmesi için yasaların tanıdığı tüm olanakları kullanarak uğraşmaktır

Derneğimiz, çalışmalarında emekçi kadınların sorunlarını başa aldığı için, onların çalışma koşullarının düzeltilmesi, çalışma ile analığın bağdaştırılması, sendikal mücadeleye daha aktif olarak katılınması, diğer demokratik kitle örgütlerinde görev almalarını teşvik edici eğitim çalışmaları yapmıştır ve hâlâ da yapmaktadır. Kadınları ilgilendiren, kreş ve yuvalar, konut, işsizlik ve pahalılık vb. gibi konularda eğitim sohbetleri, toplantılar, gösteriler düzenlenmiştir. Bu toplantıları izleyen kadın sayısı 2000'e yakındır. Bunun yanısıra, dernek içinde ve sendikalarda okuma yazma kursları verilmekte, çevre halkı haftada bir sağlanan çocuk ve dahiliyeci dernek doktorları tarafından muayene ve tedavi görmektedir. Yine derneğimizce sürdürülen «20 Yılda Emeklilik Kampanyası»na bir çok fabrikadan binlerce imza toplanmıştır. Derneğimiz ayrıca ayda bir «Kadınların Sesi» adında bir gazete çıkarmaktadır. Gazete yurdun her köşesinden büyük ilgi görmekte ve iş yerlerine dağıtılmaktadır.

● Bildiğiniz gibi, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü; Geleneksel Dünya Kadınlar Günü ve Dünya Kadınlarının mücadelesi açısından önemli bir gün, Dünya Kadınlar Günü, dünya kadınlarının mücadelesi ve Türkiye kadınlarının dünya kadınlarının demokratik mücadelesi ile dayanışması konusunda neler düşünüyorsunuz?

Daha önce söylediğimiz gibi, İlerici Kadınlar Derneği Uluslararası Kadınlar Yılında kuruldu. Bu yıl tüm dünyadaki ilerici, yurtsever ve demokratların ve Birleşmiş Milletlerin bir alt komisyonu olan Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonunun önerisi üzerine kabul edilmişti. Bu yıl bütün dünya da olduğu gibi ülkemizde de demokratik kadın hareketine yeni bir hız verdi. Ülkemiz kadınları da bu kararın olumlu etkisi altında ilk kez kendi sorunlarına gerçekten sahip çıkacak bir örgütü; İlerici Kadınlar Derneği'ni -İ.K.D.-'ni oluşturdular. Kadınlar dünyanın her yerinde kendi ülke sorunları ile olduğu kadar dünyamızın ortak sorunları ile de yakından ilgilidirler. Bütün dünya kadınları, bütün analar, dünya barışından yanadırlar, çocuklarının ve insanlığın geleceğini tehdit eden silahlanmaya, emperyalist savaşlara, açlığa, yokluğa ve cehalete karşıdırlar. Bütün ülke kadınlarının barış, demokrasi, sömürüsüz ve yaşanası bir dünya için eylem birliği ve dayanışma içinde olmalarının önemi büyüktür. Derneğimiz bu anlayış içinde İsrail saldırganlarınca desteklenen Falanjist'lerin hunharca yaraladığı Filistinli kadın ve çocuklara ilaç, gıda vb. yardım kampanyası açmıştır. Yine 8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü, uluslararası demokratik kadın hareketinin birliğini pekiştirmek açısından önemli bir günlemedir. Bu yıl ise 8 Mart, bütün dünyada silahlanma yarışına karşı ve barış için mücadele tüm dünya kadınlarının barıştan, eşitlikten ve ilerlemeden yana güçleri göreve çağırma günüdür. Derneğimiz de 8 Mart Uluslararası Kadın Günü'nü, bundan böyle her yıl demokratik kadın hareketinin savaşımına yeni bir güç katma ile kutlayacaktır.

● Dünya Demokratik Kadın hareketi içersinde genç kızların sorunları ve eylemleri de ayrı bir öneme sahip. Örneğin geçen yıl Moskova'da dünya çapında Genç Kızlar Konferansı toplandı. Türkiye'de ise genç kızların sorunları kamuoyuna geniş ölçüde malolmamış durumda.. Sizce genel olarak genç kızların sorunları nelerdir?

Aslında genç kızların sorunları genel olarak gençliğin ve kadınların sorunlarından ayrılamaz. Bu gün ülkemiz genç kızlarının bir bölümü - ki bu bölüm azınlıktadır- yüksek öğrenim gençliği içinde yer almaktadır Bunların sorunları genel olarak öğrenci gençliğin sorunlarından ayrılmaz. Daha çocuk yaşta çalışmaya başlayan işçi genç kızların sorunları eşit işe eşit ücret alamama, eğitimde fırsat eşitsizliği, mesleki eğitim görememeleri olarak sıralanabilir. Köylü genç kızlar ise ağır çalışma koşulları, mal gibi alınıp satılmayla karşı karşıyadırlar. Ayrıca eğitimde fırsat eşitsizliği, iyi -zengin!- birer koca bulmak üzere yetiştirilmeleri, beyinleri yıkayan, kadını uyutan binlerce kitap ve film yoluyla, burjuvazinin olumsuz etkilemeleri, tüm genç kızların ortak sorunlarıdır.

● İlerici Kadınlar Derneği'nin genç kızların sorunları için yaptıkları çalışmalar varmı? Yoksa neden?

Yurdumuzda kadın hareketinin yeni yeni gelişmekte oluşu ve böyle bir kadın örgütünün yeni kurulmuş olması nedeniyle kadın sorunu içinde yer alan özgül konularda henüz ayrıntılı bir çalışmamız olamadı Ancak tüm kadınları ilgilendiren -Kadın ve eğitim vb.- sorunlar üzerindeki çalışmalar içinde genç kızların durumuda yer almaktadır. Ayrıca eğitim seminerlerimizin biri de **«genç kızların sorunları»** konusuna ayrılmıştır. Örgütümüzün gelişmesine parelel olarak kadın sorununun özgül konularınada tüm ayrıntılarıyla eğilmek mümkün olacaktır

● İlerici Kadınlar Derneği üyeleri arasında genç kızların oranları nasıl?

Üyelerimizin hemen hemen yarısını genç kızlar oluşturmaktadır Bunların büyük bir çoğunluğu işçi kızlar, geri kalanı ise öğrencilerdir.

● Türkiye'li kadınların mücadelesi, genel demokratik hareketin ayrılmaz bir parçasıdır. Faşist güçlerin tırmanmaya çalıştığı, faşist baskı ve terörün yoğunlaşmaya başladığı günümüzde, ülkenin politik durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

MC iktidarının emperyalist güçler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından desteklenen faşist tırmanma politikası her kesimden kadını da derinden etkiliyor İşsizlik, hiçbir mesleki eğitimi ve becerisi olmayan işçi kadınları öncelikle kapı önüne koyuyor. Eşit işe eşit ücret mücadelesi daha da önem kazanıyor Sarı sendikalardan çıkıp devrimci sendikalara geçmek isteyen işçilerin mücadelesine -ki sarı sendikaların hakim olduğu iş kollarında genel olarak kadın işçiler çoğunluktadır- ket vuruyor. Hayat pahalılığı ev kadınının filesine giren yiyeceği her geçen gün biraz daha küçültüyor. Hepsinden önemlisi faşist saldırılar gençleri hedef alıyor. Analar MC iktidarının faşizan uygulamasını ta yüreklerinde devlet acısı olarak duyuyorlar. Oğullarımızın ve kızlarımızın canını tehlikeye atan bu iktidar bir an evvel çekilip gitmelidir. Bizce, ülkemizde gittikçe artan bu ekonomik ve sosyal bunalımın çözümünün ilk koşulu MC iktidarının istifasıdır.

● İlerici Kadınlar Derneği üyeleri yığınsal bir gösteride görülüyorlar.

ALTILAR İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ SÜRÜYOR

İşçi sınıfının varlığını kabul ettirdiği en büyük silah olan grevler, çeşitli işyerlerinde baskılara, oyunlara rağmen sürmekte. İstanbul'un işçi semtlerinden biri olan Topçularda 38 gündür grevde bulunan Topkapı Maden - İş I. Bölgeye bağlı P.D.K. Altılar işyerine gittik. İşçiler, grev yerinde kurdukları çadırlarda mücadelelerini yılmadan sürdürmektedirler. Bizde işçilerin sorunlarını öğrenmek, işçi - gençlik dayanışmasını dile getirmek amacıyla çadıra girdik. İşçi temsilcilerinden Muharrem Aydemir ve diğer işçi arkadaşlar sorularımızı şöyle cevaplandırdılar :

■ **Kaç gündür grevdesiniz? Greve giden işçilerin sayısı ne kadardır? İşçilerin hepsi greve katılıyor mu?**

38 gündür grevdeyiz. Greve işyerinde çalışan 305 işçi katılıyor. Aramızdan ayrılan arkadaş yok. Hepimiz grevi destekliyoruz.

■ **Fabrikada genç işçi çalışıyor mu? Tahmini yaş ortalaması nedir?**

Genç işçiler fabrikada çoğunluktadır. Yaş ortalaması 27 - 28 civarındadır.

■ **Grevin sebepleri nelerdir? Patronla toplu sözleşme masasında esas ayrıldığınız noktalar nelerdir?**

Biz patrondan toplu sözleşme süresinin 24 ay olmasını istedik. O ise 28 ayda ısrar etti. 4 ay meselesi başlıca anlaşmazlıklardan birisidir. Patrondan üretimin tamamlanması primi olarak senede 3500 TL. sı istedik, bunu da geri çevirdi. Patron bunların dışında askerlik parası, evlenme, tahsil, eğitim gibi isteklerimizi kabul etti.

■ **Genç işçilerin ve diğer işçilerin ağır iş şartları, düşük ücretle çalıştırılmaları, eşit işe eşit ücret ilkesi, çocuk işçi çalıştırılmasının önlenmesi konusunda neler düşünüyorsunuz?**

Halen fabrikamızda iş şartları çok ağırdır. Atölyelerde suların içinde havalandırma tesisatı olmadan kötü şartlarda çalışmaktayız. Senelerdir bu sürüp gitmektedir. İşyerimizde ısıtma yetersizdir. S. S. K.'na, sağlık müdürlüğüne işçi temsilcileri olarak dilekçeyle başvurduk, S.K.K.'dan gelen görevli patronla görüşüp gitti. Müracaat eden biz olduğumuz halde, bizlerle konuşmayı tercih etmedi. Kıdem bakımından çeşitli aksaklıklar var. 11 senelik bir işçi saat ücreti 8 TL'sı, yeni giren bir işçi de 8 TL'sı almakta. Eşit işe eşit ücret ilkesinin gerekliliğine inanıyoruz. Bunu sağlamaya çalışıyoruz. Çocuk işçi çalıştırtmıyoruz, çalıştırılmasına da kesinlikle karşıyız.

■ **Günümüz kapitalist ülkelerinde genç işçilerin somut talepleri vardır. Meslek eğitimi, 18 yaşındakilere oy hakkı emekçi çocukların eğitim olanaklarının geliştirilmesi vb.**

Meslek eğitimi işyerimizde uygulanmıyor. Değişik dallardan gelen arkadaşlar ilgileri olmayan bölümlerde çalışmaktadırlar. Mesela Teknik Resim dalından gelen işçi dökümhanede, kromajda çalışıyor. Senede 10 işçi teknik resim konusunda eğitiliyor. Bu yeterli olmamaktadır. Günümüzde 18 yaşına gelmiş bir kimse cezai hükümlülüklere tabi tutuluyorlar da niye oy hakkı verilmiyor? Biz verilmesini istiyoruz. Emekçi çocukları için verilen para yetersiz kalmaktadır. Hayat şartlarının arttığı bu dönemde çocuklarımızın ihtiyaçlarını karşılayamıyoruz.

■ **Kadın işçilerin analık, çocuk bakımı hakları, ücretlerde ve sendikal haklarda eşitlikleri sağlanmışmıdır?**

Fabrikamızda 28 kadın işçi çalışmaktadır. Daha önce patronla yaptığımız toplu sözleşmelerde kadın işçiler için bazı haklar elde ettik. Bu hakların yeterli olduğunu söyleyemeyiz.

■ **Grev yerinde moral ve dayanışma nasıl? Diğer fabrikalarla ve kendi iş kolunuzdaki fabrikalarla dayanışma sağlanmışmıdır?**

Moralimiz yerindedir. Bütün arkadaşlar greve sahip çıkıyorlar. 15 günde 2 defa olmak üzere bütün işçiler toplanıyoruz, grevdeki diğer fabrikalara gidiyoruz. Öteki fabrikalardan bizi ziyaret etmeye arkadaşlar geliyorlar. Grevdeki İZSAL işçileri de gruplar halinde gelip ziyaret ediyorlar. Patron direnişimizi kırmak, greve son vermek amacıyla çeşitli oyunlar tertiplemek istedi. İşçi arkadaşlarımızdan bazılarını satın alacağını zannetti, biz bu oyuna gelmeyerek tek bir yumruk olarak karşısına çıktık.

■ **Her grev bir okuldur ilkesine göre siz bu okulda neler öğrendiniz?**

Biz bu okulda sendikadan gelen arkadaşlarla, sendika seçme özgürlüğü, grev, lokavt, işçi - işveren ilişkileri konusunda çok şeyler öğrendik. Arkadaşlarımızla boş zamanlarda kahvelere gitmeyerek çadırlarda oturup konuşuyoruz Grevden daha bilinçli, haklarımızı alarak çıkacağımıza inanıyoruz.

■ **İşçi sınıfının içine sızmak isteyen Maocu, Troçkist, Anarşist akımlar hakkında görüşleriniz nelerdir?**

Biz bozguncuları içimizde barındırmıyoruz. Aramıza girmek istedikleri zaman kovuyoruz. İşçi sınıfının hareketine düşman olan akımları işçi arkadaşlarımıza anlatıyoruz ve bozguncularla karşı mücadele vermelerini istiyoruz. Öğrenci gençlik arasında boy gösteren Maocu, Troçkist, Anarşist akımlara işçi sınıfı set çekecektir. İşçi sınıfının kararlılığı, onları tarihin çöplüğüne atacaktır.

■ **Faşist saldırılara karşı işçi - gençlik dayanışması, yığınsal eylemler, ilerici - yurtsever güçlerin eylem birliği zorunlumudur?**

Faşist tırmanışa karşı demokratik güçlerin eylem birliği zorunludur. Biz gençlerin yalnız başına, işçi sınıfından kopuk eylemler yapmalarına karşıyız. Gençlik işçi sınıfından kopmamalı onunla bütünleşmelidir. Faşizm ancak İlerici Yurtsever güçlerin birleşmesiyle geriletilebilir.

Altılar işçileri sorularımızı böyle cevaplandırdılar. Oradan ayrılırken patronun bütün oyunlarına rağmen greve devam edeceklerini, işçi sınıfının, halkımızın bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinin yanında olduklarını belirttiler. Bizde işçi arkadaşlara haklı davalarında başarı dileyerek ayrıldık.

YENİ ORTAM GAZETESİ FİKİR VE KOL İŞÇİLERİNİN İLERİCİ KOMUOYUNA DUYURUSU

Sermayedar Kemal Bisalman tarafından faşist Murat Bayrak'a satılan Yeni Ortam gazetesi çalışanları bir bildiri ile olayı protesto etmişlerdir. Bildiri özetle şöyledir :

«Bugün Yeni Ortam artık yok. Kapandı. Daha doğrusu satıldı. Patron Kemal Bisalman «mülkü» olan gazeteyi faşistlere sattı. Yeni Ortam 11 Eylül 1972'de kuruldu. Ancak gazeteye analık eden Ortam dergisinden sözetmek gerek. Ortam dergisi 12 Mart faşizminin ilk günlerinde çıktı. Patron Bisalman kuşkusuz bunu hesaplamıştı. Ancak anti faşist mücadelenin yakıcı şartları, demokratlardaki, sosyalistlerdeki, yurtseverlerdeki ileri görev duygusu ve sorumluluğu patron Bisalman için adeta bitmez tükenmez bir ucuz işgücü, hatta bedava işgücü deposu oluşturuyordu Ülkenin en ünlü yazarları, aydınları patron Bisalmanın dergisinde bedava dahi yazmaya hazırdılar. Ortam kapatıldı, yazarları, yöneticileri «içeri alındı». Ama patron «anti faşizm» yaparak ticaret yapmanın kârlı bir iş olduğunu görmüştü. Yeni Ortam dergisi çıktı. Satış 40 bin civarındaydı. Baskılar sonucu dağıtım engellendi, satış düştü ve patron baskıları protesto edip dergiyi kapattı. 1972 Eylülünde Yeni Ortam günlük gazete olarak çıktı. Tüm ilericiler gazeteye yardıma koştu. Patron'da bu yardımı kendince «değerlendirdi». Gazete durmadan personel değiştiriyor, personel alacağını istediği zaman tahkir edilerek geri çevriliyordu. 1973 seçimlerinden sonra gazete çalışanlarının ekonomik taleplerini erteleyecek mazeret de kalmamıştı. Sendikalaşma hızlandı, tasfiyeler başladı. Buna rağmen Basın - İş patronu toplu sözleşme masasına çağırdı. Bisalman sözleşmeyi ağlayarak, tehdit ederek imzaladı. Sendikalıların tasfiyesi sürüyordu. Anti - sosyalist yazarlar Yeni Ortam'ın köşelerinde hayat imkânı buluyorlardı. Tam bu noktada, patron Bisalman, sınıfının en doğal davranışını yaptı ve anti - faşist mücadelenin bayrağı olmuş bir gazeteyi faşistlere sattı.

Patron Bisalman, halkımızı kandırmıştır. «Bir yerine iki Yeni Ortam» kampanyalarında çoluk çocuğunun nafakasından kesip gazete alan binlerce ilerici, demokrat, yurtsever ve sosyalistin paralarını faşistlere peşkeş çekmiştir. Soruyoruz: Patron Bisalman kimin malını kime sattı? Yeni Ortam özellikle halkımızın mülküdür. Sonra onu gülünç ücretlerle, en kaba, en galiz, en onur kırıcı hakaretler altında beş yıl süre ile çıkaran kol ve fikir işçilerinindir. Dolayısıyle Yeni Ortam'ı faşistlere satmak toplumsal bir suçtur ve bu suç cezasız kalmaz. Bisalman yeni bir gazete hazırladığını ifade ediyor. Yeni gazetesinin «liberal» çizgisini şimdiden ilan eden Bisalman, beş yıllık sınanmışlığı ile «liberal» bir gazeteyi dahi çıkaramayacak kadar, halkımızın gözünde aşikar olmuştur.

Yeni Ortam kapanmış bir sayfa. Ancak mücadele geçmişten ders alarak geleceğe zengin deneylerle girer. Biz Yeni Ortam çalışanları olarak bu açıklamayı kendimize demokratik bir görev bildik. Gazetenin kapanmasının nedenlerinden biri olarak «sendikal baskılar» deyimini kullanacak kadar kâr hırsı ile gözü dönmüş bir patronun ve «Yeni Ortam'ı okuyup yaşatan» onbinlerce ilericinin birer liralarını faşistlere peşkeş çeken bir patronun halkımızı yeniden kandırmak üzere sahneye çıkacağı günler için bir uyarı yapıyoruz.

Anti faşist mücadelenin bayraktarlığını yapmış bir gazeteyi faşistlere satan patron Bisalman'a yeni bir gazete girişiminde halkımızı bir daha kandırması, aldatması için fırst vermeyelim. Bu tek bir patrona karşı verilmiş sıradan bir mücadele değil, demokrasi mücadelesinin, anti faşist mücadelenin bir parçasıdır. Uyarıyor ve duyuruyoruz.

YENİ ORTAM ÇALIŞANLARI

TEKELLER GENÇLİĞİ SOYUYOR!

Tekeller, gerek kendi ülkelerinin, gerekse başka ülkelerin halklarını sömürüyor, gençlerin ve çocukların emeklerini merhametsizce istismar ediyorlar. Onların aşırı kârlarının kaynakları işte bunlardır. Gençler, işgüçlerinin karşılığını alamıyor, sosyal sigorta işlerinde onlara ayırıcı işlem uygulanıyor. İş arıyan, öğrenim yapmak, ihtisas sahibi olmak isteyen gençler binbir güçlükle karşılaşıyor, işsiz kalıyor, otomatikleştirme sorunu çeşitli felaketlere yol açıyor. Bütün bunlar, emekçi gençliği ezen ağır yüklerdir.

Burjuvazi, genç erkek ve kızları kendilerini ve ailelerini geçindirmek için daha küçük yaştan çalışmaya zorunlu kılıyor Fakat, öte yandan da bu gerçeği gizlemeye çalışıyor. Halbuki fabrikalar, maden ocakları, tüccarların işletme ve büroları, kapitalist çiftlikler, oralarda çalışmak zorunda bırakılan körpe kızlar ve çocuklarla doludur. İyi ama, burjuva propagandası bu yüzkızartıcı durumu örtbas etmek için çabalayıp duruyor. Gençlerin sömürülmesi kasten gizleniyor. Burjuva ideologları, körpe gençlerin çalıştırılmadığını, genç işçiler sorunu diye bir sorun bulunmadığını ileri sürüyorlar. Onlara göre, kapitalizm düzenindeki gençler, çocukluklarını rahatlık içerisinde geçiriyor, öğrenimlerine devam ediyorlarmış! Fakat bu, rezilce bir yalandan başka bir şey değildir. Burjuva bakanlarının imzalarını taşıyan istatistikler açıkça gösteriyor ki, **Birleşik Amerika'da 14 - 18 yaşları arasındaki gençler, işgücünün % 8'ini, Japonya'da % 12'sini, İngiltere'de % 13'ünü, Federal Almanya Cumhuriyetin'de % 15'ini, İtalya'da % 16'sını teşkil ediyor. Fakat bu rakamlar tam değildir. Çünkü, daha küçükken iş peşinde koşmaya başlayanlar, yukarıdaki rakamların dışındadır.**

Birleşik Amerika'daki genç işçilerin sayısı 5,5 milyona yakındır. Bunların bir milyonu, yani % 18'i 14 - 15 yaşları, iki milyonu, yani % 40'ı ise 16 - 17 yaşları arasındadır. İtalya'da sanayide çalışan genç işçilerin % 55'ini körpe gençler ve çocuklar teşkil ediyor. Öğrenciler bunun dışındadır. Burjuvazi, daha küçük yaşta ekmeğini çıkarmak için çalışmak zorunda bırakılan gençleri boşuna gizlemeye çalışıyor. İstatistikler, 14 - 15 yaşlarındaki işçi çocukları örtbas etmeye boşuna çabalıyor; evlerde hizmetçilik, çiftliklerde ırgatlık yapan, fabrikalarda, maden ocaklarında çalışan gençleri ve çocukları hesaba katmıyor. Halbuki gençliğin bu acıklı durumunu gizleyip örtbas etmek ne mümkün! Uluslararası Çalışma Bürosu direktörü, Uluslararası Çalışma Bürosu'nun 44. Toplantısı'nda okuduğu raporda şöyle demiştir : **«Milyonlarca çocuk, her gün saatler boyunca, ücretli işlerde çalışıyor. Bunların bir kısmı 7 - 8 yaşlarındadır. Dünyanın bazı bölgelerinde henüz 15 yaşını doldurmamış çocuklar, gerek ziraat işlerinde, gerekse diğer iş kollarında çalışan iş gücünün önemli bir kısmını oluşturuyor. Taşocaklarında, maden ocaklarında, fabrika ve işletmelerde, köy ekonomisinde ve tüccar atelyelerinde çalışan çocuklar var. Köy ekonomisinde çocuklar 7 yaşından itibaren tam anlamıyla işe koşuluyor. Ne eğlence biliyorlar, ne terbiye görüyorlar. Yaptıkları iş, ufak tefek yardım değildir. Geri kalmış ülkelerde ve on yıldan beri de iyice gelişmiş bazı ülkelerde 5 - 6 yaşlarındaki çocuklar, kitleler halinde üretimde çalıştırılıyor.»**

Bu satırlar, Birleşmiş Milletler Teşkilatı'na bağlı resmi bir uluslararası örgütün raporundan alınmıştır. Ama, Birleşmiş Milletler Teşkilatı'ndaki burjuva temsilcileri gerçeğin tümünü söylemiyorlar. Kapitalist ülkelerde çocukların ve gençlerin durumları aslında çok daha acıklıdır. **Ülkemizde 10 - 14 yaşları arasındaki çocukların yarısı çalışmak zorunda bırakılıyor.** Brezilya'da aynı yaşlardaki erkek çocukların % 30'u, kızlarında % 10'u çalışıyor. Görülüyor ki, kapitalist ülkelerde çocukların şen ve mutlu bir çocukluk çağı geçirmekte olduğunu ileri süren burjuva propagandacıları yalandan başka bir şey söylemiyor. **Kapitalist ülkelerde çocukların, genç kız ve erkeklerin, büyük bir kısmı, yaşayabilmek için çalışmak zorundadır**

İtalya'da, son on yıl içinde 18 yaşından küçük gençler arasında çalışanların oranı bir hayli artmıştır. Bu yaşlardaki işçi kızlar, bütün işçi kadınların % 55'ini bulmuştur. Evlerde hizmetçilik yapan 14 yaşlarındaki kızların sayısı bir milyonu aşmıştır.

Bütün bunlara rağmen, kapitalist ülkelerdeki tüm gençler iş bulabiliyorlar mı? Tüm gençlerin iş sorunu çözümlenmiş midir? Gençlere işlerinde uzmanlaşma koşulları yaratılmış mıdır?

Kapitalist ülkelerde iş bulma sorununun iki yanı vardır: **Birincisi,** iş hayatına giren gençleri işlere yerleştirme sorunu; **ikincisi,** işten çıkarılma halinde onları savunma sorunu Kapitalist ülkelerde her yıl yüzbinlerce genç ilk öğrenimlerini bitirmekte, bir kısmı da meslek okullarından mezun olmaktadır ve bundan sonra da binbir güçlüklerle dolu olan iş bulma yoluna dökülmektedirler. Son yıllarda kapitalist ülkelerde doğumların artmış olması ve kapitalizmin ilktisadi gelişme temposunun ağırlaşması yüzünden, Batı'da iş arıyanların sayısı durmadan artmaktadır. Örneğin; Birleşik Amerika'da iş arıyan gençlerin sayısı 3 milyon 200 bin, İngiltere'de bir milyon kadar, Fransa'da 822.000, İtalya'da 350.000 kadardır. Bu gençler iş bulup da, hayat yolunda ilerlemeye başlıyabiliyorlar mı?

GENÇLERE İŞ VAR MI?

Bu sorunun cevabını, kapitalist ülkelerde yaygın bulunan işsizlik durumunda aramalıyız. Birleşik Amerika'da yüzbinlerce genç erkek ve kızın durumu korkunçtur. Bunlar, iş bulma ümitlerini bile kaybetmişlerdir. Hatta ABD Hükümetini bile bu mesele ciddi biçimde düşündürmektedir. Bu nedenle oluşturulan bir Komisyon, Birleşik Amerika'daki işsiz gençlerin durumu ile ilgilenmiştir. Bu komisyonun hazırladığı özel rapora göre, işsiz gençlerin sayısı, yaşlı işçilerin sayısından 2,5 misli fazladır. 1960'lı yıllarda, yaşları 21 dolayında olan Amerikan gençlerinin 1,5 milyonu ne okula gidebilmiş, ne de iş bulabilmiştir. Zenci gençler arasında işsizlik, beyaz gençler arasındakine kıyasla iki defa daha fazladır. İtalya'da her yıl 500.000 genç iş pazarına çıkmakta, bunların ancak 300.000'i iş bulabilmektedir. Japonya'da orta öğrenimlerini bitiren genç erkek ve kızlardan ancak yarısı işe yerleşebiliyor.

Fakat, kapitalist ülkelerde gençler arasındaki işsizlik, sadece gençlerin iş bulamamalarından ileri gelmiyor. İşe başlamış olanlarda, iktisadi buhranlar ve diğer zorluklar nedeniyle işten çıkarılıyorlar. Böylece işsizler ordusu durmadan büyüyor. Bu arada şunu da kaydedelim ki, resmi devlet enstitülerinin, gençler arasındaki işsizlik hakkında verdikleri rakamlar, gerçek duruma tamamiyle uygun değildir.

Kapitalist ülkelerde gençler, büyük zorluklarla ihtisas sahibi olabiliyorlar. Halen dünyamızda yayılagelmekte olan bilimsel ve teknik devrim, kapitalizm koşulları içinde, toplumdaki ve işgücü sahasındaki çelişkileri daha fazla artırıyor. Çünkü, bir taraftan modern makinelerle çalışabilmek için çok az sayıda işçilerin daha yüksek ehliyete sahip olması gerekiyor Öte yandan da basit ehliyetli gençlerin sayısı gittikçe artıyor. Çünkü yakın zamana kadar, ehliyet sahibi işçiler tarafından görülen işlerden bir çoğu, otomatikleştirme, makineleştirme, kimyevileştirme yolu ile yapılıyor.

Kapitalist ülkelerdeki mesleki öğrenim işlerini güçleştiren sebeplerden birisi budur. Amerikan tekelerinin düşüncelerini yansıtan «Amerikan Maşinist» dergisinin bildirdiğine göre, inceleme yapılan 24 - 34 müessesede toplam 3000 öğrenci vardır. Bütün Amerikan sanayinde ise öğrenci oranı, tüm işgücünün ancak % 1,5 - 1,8'ini oluşturmaktadır.

Örneğin, İngiltere'de işe giren genç erkek işçilerden ancak % 35'i, kız işçilerden de % 7'si şu veya bu teknik okulda hazırlık görmüştür. **Çünkü kapitalistler, mesleki öğrenimi teşvik etmiyorlar. Hiçbir ehliyete sahip olmadan işe giren gençler, kendilerine güvenemedikleri için ürkek ve boyuneğici oluyorlar, haklarını korumak için direnemiyorlar, ekonomik ve politik örgütlerine katılmaktan çekiniyorlar.**

Fakat, kapitalistlerin kalifiye işçilere de ihtiyaçları vardır. Zira modern makinelerle çalışabilmek için o makineleri iyi tanımak, yani ehliyetli olmak gerekir. Çoğu genç olmak üzere işçilerden bir kısmı üretimde öğrenci olarak çalıştırılmakta ve böylece onlara biraz mesleki ustalık öğretilmektedir. Fakat, bu biçim, çoğu zaman ucuz işgücü elde edilmesi sahasında bir tuzak haline getiriliyor. Çünkü öğrenci işçilerin emeği çok ucuzdur. Örneğin, İngiltere'de 21 yaşına kadarki öğrenci işçilere, aynı işte çalışan ergin işçilere ödenen ücretin ancak % 62'si kadar bir para ödeniyor. İtalya'da, metalurji dalında öğrenci olan bir işçi öğreniminin ilk yılında, aynı dalda çalışan bir işçinin sadece % 37'sini alabiliyor. Öğrencilerin emekleri başka yollardan da sömürülüyor Federal Almanya Cumhuriyeti'nde yiyecek sanayinde öğrenim gören öğrencilerin % 17'si, kanuna aykırı olarak günde 10 - 12 saat çalıştırılıyor. İtalya'da birçok öğrenciler, günde 9 - 10, hatta 12 saat çalıştırılıyor.

AĞIR İŞ KOŞULLARI

Kapitalist ülkelerde iş bulabilen emekçi gençler, hangi koşullar içerisinde çalışıyor ve yaşıyorlar.

İlkönce aldıkları ücretler üzerinde duralım **Kapitalist ülkelerin bir çoğunda gençlere ödenen ücret, yaptıkları işin değeri ve ölçüsü arasında hiç bir fark bulunmamasına rağmen, büyüklere ödenen ücretten daha azdır.** İngiltere'de 15 - 20 yaşları arasındaki gençler için özel, daha düşük ücret tarifesi uygulanmaktadır. 17 yaşındaki bir genç, yaşça büyük olan tornacı işçinin aldığı ücretin ancak % 32'sini, 20 yaşındaki genç ise % 60'ını alır. İtalya'da 16 yaşına kadarki metalurji işçilerine 22.000 Liret, 16 - 18 yaşlarındakine 27.000 Liret, 18 - 20 yaşlarındaki işçilere 35.000 Liret yaşları 20'den yukarı olanlara da 37.000 Liret aylık ücret ödenir.

Norveç, İsveç gibi kapitalist ülkelerde, eşit ücret hakkı, kanunen bile tanınmamıştır. Irkçı Güney Afrika Birliği'nde ise, gençlere, olgun yaştakiler kadar ücret verilmesi yasalarca yasak edilmiştir. Kız işçiler, genç erkek işçilere kıyasla daha kötü durumdadırlar. Çünkü kadın emeği küçümsenmektedir. Örneğin İtalya'da, ticaret müesseselerinde çalışan kız işçilere, genç erkek işçilere kıyasla % 15 daha az aylık ödeniyor.

Gençlere, sosyal sigorta sahasında da ayırıcı işlem yapılıyor. Yunanistan, İtalya, İrlanda, İngiltere vs. gibi kapitalist ülkelerde 20 yaşından küçük gençlere işsizlik si-

• KAPİTALİST ÜLKELERDE İŞSİZLİK ÇIĞ GİBİ BÜYÜYOR. İŞTE, İŞSİZ KALAN ZENCİ GENÇLER

gortası ödenmez. Federal Almanya Cumhuriyeti, Yeni Zelanda, Avusturalya gibi ülkelerde işsizlik yardımı alabilmek için bir işçinin 8 - 10 yıl emek stajı yapmış olması gerekir. İyi ama hangi genç bu kadar uzun emek stajı yapabilir ki?... Bu, işsiz kalan gençlere yardım parası vermemek için kurnazca uydurulmuş bir burjuva oyunudur.

Gençlerin emekleri türlü türlü yollardan sömürülüyor. İşgününün uzatılması bunların en başta gelenidir. Federal Almanya'da genç işçiler, haftada 60 - 70, hatta 80 saat çalıştırılıyor. Halbuki kanun, sanayiinin birçok kollarında haftalık çalışma saatlerini 45 saat olarak tesbit etmiştir. Japonya'da 18 yaşına kadarki gençlerin % 30'u, günde 9 saatten fazla çalıştırılıyor.

İtalya ile Fransa'da gençler için işgünü saatlerini sınırlandırıcı kanunlar yoktur. Hatta sağlığa zararlı olan iş kollarında gençler, ergin yaştaki işçiler kadar çalıştırılıyor. Türkiye, Japonya, Avusturalya, İzlanda, İsveç, Güney Amerika Birliği ülkelerinde ise, çocuklarla gençlere gece emeği yasak değildir. ABD'de elli eyaletten ancak altısında gençlerin geceleri çalıştırılmaları yasak edilmiştir.

Yeter derecede hazırlığı ve tecrübesi bulunmayan gençler, pek tabii olarak mesleki hastalıklara çabucak yakalanıyor ve iş kazalarına uğruyorlar ABD sanayiinde, 18 yaşına kadarki gençler arasında iş kazaları, yetişkin işçiler arasındakinden % 50 daha fazladır. Sürekli sakatlığa neden olan iş kazaları ise iki kat daha fazladır.

Dünyada şimdi, büyük bir bilimsel ve teknik devrim başlamış bulunuyor. Bilimsel ve teknik devrim sayesinde, bütün üretim süreci otomatikleşiyor ve bununla birlikte sosyal ilişkiler de temelinden değişiyor. Bu devrim çağdaş dünyada, birbirine zıt iki toplumsal sistemin bulunduğu ortamda yapılıyor. Bu sistemlerden birinde, yani kapitalist sistemde teknik devrim emekçilerin yarattığı bütün nimetlerin hakim burjuva sınıfı tarafından gaspedilmesine; öteki sistemde, yani sosyalist sistemde ise, bütün insanlığın gelişmesine yardım ediyor.

Kapitalist toplumda bilimsel ve teknik devrim, gençliği de içine alan sosyal felaketlere yol açıyor. Çünkü, gittikçe hızlanan otomotikleşme yüzünden milyonlarca insan işsiz kalıyor. Burjuva toplumu bu insanlara iş verebilecek durumda değildir. Maden kömürü, demiryolu ulaşımı, tekstil sanayii gibi kolların otomatikleşmesi, zanatçılığın ve küçük çiftçiliğin ortadan kalkmaya başlaması, iş arıyan gençlik için korkunç bir yıkım olmuştur.

Öte yandan, emeği durmadan entansifleştirme yüzünden iş temposu öyle hızlandırılmıştır ki, bu durum işçilerin bedeni ve zihni güçlerini son derece gergin bir duruma getiriyor. Bu korkunç sömürü yüzünden gençler, sıkılmış limona dönüyor. Böylece, kapitalist toplumda işçiler, daha ihtiyarlamadan işe yaramaz hale geliyor. Üretimin otomatikleştirilmesi sayesinde, gençlerin maddi ve manevi kuvvetlerini yükseltmek için iyi şartlar yaratılacağı yerde, bunun tam aksi yapılıyor. Çünkü kapitalizmde otomatikleştirme, bir ilerleme aracı değildir, aksine gençliğin, işçilerin düşmanıdır. **Çünkü kapitalizm, uyumlu biçimde gelişen bir toplum değildir.**

Gençliğin ekonomik durumu, doğal olarak, işçi sınıfının, tüm emekçilerin, ekonomik durumuna sıkı sıkıya bağlıdır. İşçi sınıfının bugünkü durumunu tahlil eden marksizm - leninizm, dünyadaki muazzam değişikliklerle ilgili olarak yeni yeni sorunları ortaya koymuştur. Dünya işçi sınıfı, sayıca çok artmıştır. Dünyada bir milyara yakın işçi vardır. Bu, günümüzün büyük bir kuvvetidir. İşçi sınıfının dünyadaki politik konumu da genişleyip güçlenmiştir. Dünyanın üçte birinde işçi sınıfı, ekonomik ve politik yaşamı yöneten güçtür, sosyalist toplumu kurmaktadır. Uluslararası sosyalist ve işçi hareketi, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin çıkarlarını ileri sürmekte ve savunmaktadır. Günümüzde bu hareket, dünyanın en etkili politik gücüdür. Emperyalizm, birbirine zıt çelişmelerle sarsılmakta ve zayıflamaktadır. Dünyanın birçok bölgelerinde meydana gelen ulusal kurtuluş hareketleri, işçi sınıfının kapitalizme karşı yürüttüğü savaşların ayrılmaz bir parçasıdır ve sömürücülere karşı mücadelelerinde emekçilerin mevzilerini gittikçe kuvvetlendirmektedir.

Kapitalizmin tekelci devlet olarak gelişmesinde de değişiklikler olmaktadır. Bu değişiklikler, bilimsel ve teknik devrim, üretimin gittikçe merkezileşip büyük tekellerin ellerinde toplanmakta olması yeni yeni ekonomi kollarının kurulması, eskilerin kapanması vs. gibi nedenler yüzünden meydana gelmektedir.

Dünyada bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm güçlerinin durmadan gelişmekte olduğu bu durum içerisinde, işçi sınıfı ve gençler, büyük tekellerin sömürücülük hırslarına karşı gittikçe daha büyük bir kuvvetle savaşmaktadırlar. Çünkü işçi sınıfının, emekçi gençliğin elinde şimdi, eskiye kıyasla daha elverişli politik ve maddi olanaklar vardır. Reformistlere göre kapitalizm geliştikçe, işçi sınıfının ve gençlerin durumları, mücadele yürütmeden de otomatik olarak iyileşir. Doğmatiklere göre ise, kapitalizmde işçilerin ve gençlerin durumları gittikçe kötüleşmektedir ve hiç bir hakkın alınması sözkonusu değildir. Reformistlerin tezi de, doğmatiklerin görüşü de yanlıştır. **Çünkü işçi sınıfının durumu, hem tarihi gelişme sonucunda ulaşılan maddi koşullara, hem de, gerek bir ülke içerisinde, gerekse uluslararası çapta sınıf güçleri arasındaki dengeye bağlıdır.** Şu halde, yeni yeni ekonomik ve siyasi haklar elde etmek, ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizme ulaşmak için işçi sınıfının yürütmekte olduğu savaşa, gençliğin olanca gücüyle katılması gerekir

Burjuva partileri, burjuva devletleri, genç işçilerin sınıf bilinçlerinin gelişmesini önlemek, gençleri, spor ve eğlence sahalarına sevketmek, bu suretle onları ekonomik ve politik mücadelelerden uzak tutmak, gençlerle yaşça daha büyük olanların arasını bozmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Fakat bu taktiklerinde başarı elde etmeleri tarihi olarak olanaksızdır. **Çünkü, gençlik büyük bir demokratik güçtür.**

Bütün kapitalist ülkelerde genç kuşak, sosyal ve ekonomik haklarını, hayati çıkarlarını korumak için azim ve sebatla mücadele ediyor. Onlar, şu istekleri ileri sürüyorlar: 1) Emek hakkını teminat altına almak; 2) Eşit ise eşit ücret; 3) Sağlığı korumak, dinlenme ve eğlenme hakkına sahip olmak; 4) Öğrenim ve mesleki öğretim hakkını kazanmak; 5) Ulusal kültürü ve diğer halkların kültürlerini kendi dilinde serbestçe elde etmek hakkına kavuşmak; 6) Kendi örgütlerini hiç bir baskı görmeden kurma hakkına sahip olmak.

Kapitalist ülkelerdeki gençler, sosyalizm kuruculuğunda çalışan halkların büyük başarılarını heyecanla, şevkle karşılamaktadır. Çünkü, artık köhnemiş kapitalist düzenin kendilerini sürüklediği ağır yıkımdan ancak ve ancak sosyalizm sayesinde kurtulabileceklerini bilmektedirler. Sosyalist ülkelerin verdikleri örnekler, onlar üzerinde derin bir etki yapmaktadır. Sosyalizmin başarıları, kapitalist toplumun iç çelişmeleri yüzünden doğan sınıf savaşının hızlanmasına, iyi bir hayata kavuşmak için bütün emekçilerle birlikte mücadele eden gençlerin mücadele azimlerinin kat kat artmasına yardım etmektedir.

GENÇLİĞİN AVRUPASI İÇİN

J. MICHEL CATALA
Fransız Komünist Gençlik Hareketi Genel Sekreteri

Kapitalist sistemin karşılaştığı kriz Avrupanın kapitalist ülkelerindeki tüm genç insanlar tarafından hissedilmektedir ve ülkelerimizde kendini gösteren değişik durumlarda yansımaktadır. İnsanlar bu soruna kendilerinin farklı politik ve felsefî görüşlerine göre bakmaktadırlar. Fakat bunu giderek daha da belirli kılan ortak bir görüş var: değişiklik için acil gereksinim, gençlik için hayatı daha iyi yapmak yerine, büyük iş sahiplerinin kendi öz çıkarları için kullandıkları teknoloji ve bilimin hızlı gelişmesi, daha az insanî koşullar ve daha çok kısıtlamalar getirmektedir. Genç insanlar işsizlik ve kapitalist sömürü tarafından en şiddetli şekilde etkilenenlerdir.

Öğrenim yapma imkânı bir sınıf imtiyazıdır ve öğretimin içeriği burjuva ideolojisine göre ayarlanmıştır. Eğitim ve öğretimin örgütlenmesi Bankaların ve sanayinin ihtiyaçları ile belirlenmiştir.

Genç insanlar kendilerini ilgilendiren meselelerde, işlerinde ve yaşamlarında uygulamada hiç bir söz hakkına sahip değillerdir. Bu nedenle kapitalistlerin «özgür» dünya hakkındaki iddiaları gerçekten gariptir.

Evet eski dünya gariplik - lerle doludur. Ancak onun çalışan kitlelere yüklediği anlamsızlık kaçınılmaz değildir: Mücadele ile her şey değiştirilebilir.

Bu gün uluslararası ilişkilerde meselelerin şekil almakta olduğu yol, bu mücadele için daha iyi koşullar yaratmaktadır.

Emperyalizm gerilemeye barış içerisinde birlikte yaşamayı kabul etmeye hatta, bazı özel (belirli) durumlarda sosyalist ülkelerle işbirliği yapmaya zorlanmaktadırlar.

Fakat, tabiî ki emperyalizm geri çekilme ve başeğme gereksiniminden hiçte hoşnut olmamaktadır. Gerici güçler detant sürecini yavaşlatmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Fransız hükümeti detantın en önde gelen bir düşmanı olarak göze çarpmaktadır.

Bu, önemli bir gerçeğe dikkatleri çekmektedir: uluslararası durumdaki değişiklikler sadece halkların mücadelesinde bir zayıflamayı yaratmaz, tam tersine onun gelişmesini ifade eder ve cesaretlendirir. Bu tüm gençliğin - komünist, sosyalist, radikal, inanan ve inanmayan - ların birlikte verebileceği ve vermeleri gereken bir mücadeledir.

Bu nedenle, şimdiki düzeni veya düzensizliği değiştirmek amacı ile yeni bir dünya için birlikte savaşmalıyız.

Bizim için, Fransa'daki genç komünistler için, yeni dünya, karar verme yani çalışan ve yaratanların karar verme yetkisine sahip olma olasılığı anlamına geliyor.

Kişinin, kendi geleceği için sözsahibi olmasının sağlanması, bankaların ve sanayinin şimdiki başkanlarının ellerindeki gücün alınması, bunların kendi öz çıkarları için kullandıkları devletin denetiminin ellerinden ilk ve son defa olarak alınması demektir. Bu yeni dünya sosyalizm olarak adlandırılıyor.

Bu hedefe mücadele ile, kendi öz çıkarlarına hizmet eden tek gaye ile ulusun emeğinin meyvalarını tekelleri altına alanlara karşı verilen ısrarlı mücadele ile ulaşılabilir.

Sınıfsal işbirliğinin tüm biçimlerini engelleyen mücadele ile.... Bu, örneğin bizim Fransa'da başlattığımız yoldur. Ve bu mücadele içinde Solun ortak programının zaferi için genç sosyalist ve genç radikallerle birliğimizi yaratıyoruz. Böylece sosyalizmi inşa etme yolu açılacaktır. Bu Fransızların sosyalizme gitme yoludur. Ancak aynı zamanda kapitalizmin genel krizinin derinlesmesi nedeni ile - gercekten de görüldüğü gibi kıtasal bir düzeyde sorunlar zorunlu olarak ortaya çıkmaktadır.

Nixon Dolar krizini Avrupa ve Dünya halklarına ödetmeye çalışmaktadır. Amerikan emperyalizmi hegemonyasını güçlendirmek için güçlüklerini ihraç etme girişiminin altında yatan görüştür: Bu çok uluslu büyük şirketlerin, özellikle kendi öz çıkarları için denetledikleri ve hükmettikleri Ortak Pazardaki şirketler tarafından alınan yoldur.

Büyük patronların ve onların hükümetlerinin tamamen sorumlu oldukları bu krizi onların çözeceğine inanamayız, ne de onları birleştiren sınıf dayanışması nedeni ile Amerikan emperyalizminin direktiflerine karşı direnmelerini bile beklemeyiz. Bu, aslında Nixon'un isteklerine cevap veren esas olarak parasal alanda deklarasyonlar yayarken özellikle Pompidov için doğrudur. Durum böyleyken, eyleme geçmeli, tüm kapitalist Avrupayı kapsayan birleşik bir mücadele yaratmalıyız.

Tabii ki zaman zaman farklı demokratik gençlik örgütleri arasında oldukça derin farklılıklar olmaktadır. Bu sadece tüm sorunlarda içten tartışmalarla ve eylem içerisinde yenilebilir.

Fransız Komünist Gençlik Hareketi, bu yol boyunca ileriye doğru daha çabuk ulaşılacağının mümkün olduğu inancındadır. Bu gaye için, Avrupadaki kapitalist ülkelerin çeşitli örgütleri arasındaki tartışmalar ve temaslar zorunlu olarak artmıştır.

Mümkün olan birleşik yükümlülükleri araştırmak için tüm ilgili örgütlerin, her şeyden önce Kapitalist Avrupadaki tüm sosyalist ve komünist gençlik örgütlerinin ortak bir görüşmesi için hazırlık yapmanın esas bir nokta olarak hesaba alınmasının arzu edilen bir durum olacağı kanısındayız. 6-7 ekimde Batı Avrupa'da Genç Komünist dernekleri birinci sekreterlerinin Paris toplantısı bu doğrultuda atılan önemli bir adımdı.

Yapılması gereken ilerleme için bu sürecin, tüm örgütler arasındaki eşitlik esasına dayanarak, her birinin görüşlerine saygı göstererek sürdürülmesi gereğine inanıyoruz. Gelişmeler yapılmalıdır ve tüm kararlar bunların ortak (collektif) özü tarafından onaylanmalıdır.

Görüşümüze göre ivedi eylem gereklidir: İspanya, Yunanistan ve Portekiz'deki faşist rejimlere karşı, diğer kapitalist ülkelerin artmış olan baskısına karşı, çok uluslu şirketlerin artmış olan sömürüsüne karşı, Avrupayı imparatorluğunun bir eyaleti yapmayı amaçlayan Nixon'un açıklamalarına karşı ivedi eylem, gençliğin istekleri ve hakları için, bir işçiler Avrupası için halkların bağımsızlığına saygı göstererek bu halklar arasındaki işbirliği için gereklidir.

Ancak merkezi olduklarına inandığımız bu sorunları ortaya atarken, tabii ki karşımıza çıkan diğer sorunları görmemezlikten gelemeyiz. Tam tersine, tüm kapitalist Avrupada gençliğin karşılaştığı sorunları içeren mücadeleler geliştirerek. Şili ile dayanışma için, Çin - Hindi halklarının zaferi, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için savaşan tüm halkları ile dayanışmayı amaçlıyan eylemi (güçlendiremeyiz) güçlendirmeye yardımcı olabiliriz.

Bunlar, kıtamızda güvenlik ve detanta doğru ilerlemede geriye dönülmemesini sağlamak ve pekiştirmek için tüm Avrupadaki gençliğin el ele, gerekli eylemi ile birlikte devam etmektedir.

Kendi paylarına Fransa'nın genç komünistleri, DDGF. (WFDY) ve tüm diğer bölgelerde gelecek için tek yol, eylem ve birlik yolu boyunca ileriye hareket etmekte ellerinden gelen herşeyi yapacaklardır.

MAÇKA OTELİ İŞÇİLERİ "SARI SENDİKACILIĞA HAYIR" DİYOR

Bizler, Maçka Oteli işçileri otelin kuruluşundan bu yana Oleyis Sendikasına bağlı idik. Ancak Oleyis'e Anayasanın bize tanıdığı hak doğrultusunda irademiz dahilinde üye olmuyorduk. İş akdi ile beraber Oleyis'in üye kayıt fişini doldurmak zorunda bırakılıyorduk.

Sendika işçilerin ekonomik örgütüdür. Sermaye karşısında emeğin savunulucuğunu yapar. Nasıl ki emek sermayeyle uzlaşamazsa, gerçek sendikalar da işverenlerle uzlaşamaz. Gerçek işçi sendikaları iş yerlerine işçilerin örgütlenmesiyle girerler. Ne var ki Oleyis sendikası işyerine işverenler eliyle girer. Böyle bir sendikaya ilerici sendika, «işçi sendikası» demek işçi sınıfına saygısızlık, emek, sermaye çelişkisini inkar olur. Oleyis, toplu sözleşmelerde tabandan çok tavana bir takım olanaklar sağlar. Kısacası Oleyis her ne kadar lafta ilerici geçinen bir sendika olarak kendini sergiliyorsa da, uygulamada işçi sınıfı davasına ihanet eden işçiye hiçbir zaman sınıf bilinci götürmeyen, sınıf uzlaşmacılığı yapan sarı bir sendika olmaktan öteye gidememiştir.

Bizim iş kolumuzdaki işçi hizmet işçisidir. Üretime katılır fakat ürettiği değeri göremez, çünkü ürettiği değer kısa vadede burjuvazinin mide-sinde perdelenir. Ancak iş kolumuzdaki uyanış geç başlamasına karşın çok hızlı olmaktadır. Burjuva zevkine göre giydirilen bizler, elimizle bir köpeğe 120 liralık servis yaparken çoğu zaman akşamları çocuklarımıza bir tas çorba verecek parayı cebimizde bulamıyoruz. Bu durum, ürettiği değeri göremeyen bizlerin gözleri önüne sınıf kavramını daha iyi sergiliyor.

Oleyisin, işveren yanlısı gidişine son vermek isteyen işçi arkadaşlarımız işveren-Oleyis işbirliğiyle işten atıldılar. Buna rağmen, Maçka'lı işçiler, disiplinli, uzun vadeli bir örgütlenmeyle Turizm İş, dolayısıyla DİSK bünyesinde yerlerini aldılar. DİSK'te örgütlenme hareketi, işçiyi bilinçlendirerek, onlara sınıf kavramı verilerek sağlandı. Turizm İş sendikası işçi davasına sahip çıkan, toplu sözleşmeleriyle bunu belgeleyen, DİSK üyesi bir sendika olduğu için kısa zamanda iş kolundaki işçilerin güvenini kazanıyor ve iş yerlerinde işveren eliyle değil işçilerin kararlı gücüyle örgütleniyor.

İşverenler Turizm İş'i işyerlerine sokmamak için ellerinden gelen her türlü oyuna Oleyis'le birlikte giriyorlar. Oleyis birçok yerde sahtekârlıkla toplu sözleşme yetkisi almış, işçileri sahte imzayla işverene satmıştır. Toplu sözleşme zamanında aynı sahtekârlığa bizde de gireceği belli olduğu için şimdiden kamu oyuna bu açıklamayı yapıyoruz. **İş yerindeki 250 işçiden 240'ı bir daha dönmemek üzere noter kanalıyla Oleyis'den istifa ederek Turizm İş'e üye olmuşlardır. Geriye kalan 10 kişi Oleyis'in imtiyazlı yardakçı takımıdır.** Bunlar, işçilerin birliğini ve mücadelesini kırmak istiyorlarsa da bir vücut gibi kenetlenen biz işçiler bunların oyununu bozuyoruz, bundan sonraki oyunlarını da kararlı bir şekilde bozacağız. Biliyoruz ki bunlar aşımıza ekmeğimize göz koyan engerekler ve çiyanlardır.

Sarı sendikacıların oyununa karşı işverenin dikkatini çekmek üzere, Turizm İş Sendikasının tek temsilcimiz ve yetkili sendika olduğunu belirten bir memorandumun iş yerine asılmasını isteyen bir dilekçe verdik. Eğer Oleyis, Sheraton'da, Etap'ta, Hilton'da yaptığı gibi alışkanlık haline ge-

«Devamı 11. sayfada»

100. GÜNÜNDE DİSK, ELKA GREVİNE ELKOYDU

DİSK, İstanbul Pendik'teki Elka fabrikasında çalışan 1100 işçinin, 100 gün önce başlattığı greve elkoymuştur. Bilindiği gibi, ASİS Sendikası grev yerine maocu bozguncuların dolmasına gözyummuş, sendikal disiplini bozucu, DİSK ilkelerini çiğneyici tavırlar almış, grevi sürüncemede bırakmıştı. Maocu hainler işi gücü bırakıp ELKA'ya postu sermişler ve işçilerin mücadelesini maceracı emellerine alet etmek istemişlerdi. İşçi Sınıfımızın gerçek sendikal örgütü DİSK, 100. gününde greve elkoyarak grevin yönetimiyle T. Maden İş Sendikasını görevlendirmiş, İşçi Sınıfının çelik yumruğu bozguncuların kafasına bir kez daha inmiştir.

Grevci ELKA işçilerini desteklemek üzere DİSK'in düzenlediği açık hava toplantısına çevre fabrikalardan ve Maden İş'in örgütlü olduğu işyerlerinden gelen üç bin işçi katılmıştır. Toplantıda konuşan T. Maden İş Sendikası Genel Sekreteri Mehmet Ertürk özetle şöyle demiştir :

«Çok değerli işçi kardeşlerim, Elka'nın grevci işçileri, DİSK'in yiğit üyeleri, sevgili kardeşlerim: Bu fabrikada tam yüz günden beri grev sürmektedir. Bugüne kadar bu grev DİSK ilkeleri içerisinde yürütülmemiştir. Grev barakasında işçilere DİSK'e nasıl küfür edilir o öğretilmiştir. **Babasından harçlık alarak yaşamını sürdüren yani işveren nasıl işçileri sömürüyorsa babasını sömürerek devrimcilik yapanlar, işçilerin lideri olmak istemektedirler. İşçiler ölmüş müdür? İşçiler kendileri liderdir, kendi mücadelelerini kendileri sürdüreceklerdir, bunda kararlıyız.** İşçiler hiçbir zaman işçiye düşman olmamalıdırlar. Bugün içeride çalışan işçiler varsa biz meselelerimizi bu işçilere anlatamamışız demektir. Biz, onlara ne yapmak istediğimizi anlatacağız.»

Alkışlar ve «İşçiyiz haklıyız, DİSK içinde güçlüyüz» sloganlarıyla konuşmasına sık sık ara vermek zorunda kalan Ertürk, grevdeki işçilere para yardımı yapılacağını, brüt ücretin % 50'sinin her ay net olarak işçilere ödeneceğini açıklayarak konuşmasını şöyle tamamlamıştır :

«Bugünden itibaren ELKA grevi DİSK'in ilkeleri doğrultusunda yürüyecektir. Elka işçilerinin hakları verilmedikçe buradaki grev devam edecektir ve yalnız Elka işçilerinin değil tüm Türkiye'deki DİSK üyesi işçilerin ve DİSK üyesi olmayan namuslu işçilerin grevi olarak devam edecektir.»

Binlerce işçi, «Katil İktidar», «Hükümet İstifa», «Faşizme Geçit Yok», sloganlarını bağırarak işçi sınıfı dayanışmasının yeni bir örneğini vermişler, işçi sınıfına düşman, sermayedarların beslediği bozguncu «maocu bozkurtların» bir daha ELKA'ya ayak basamayacağını ve kendi grevlerini DİSK'in ilkeleri ışığında kendilerinin yürüteceğini açıklamışlardır. **Türkiye İşçi Sınıfının ELKA'da bozguncuları inen sillesi, sağdan veya soldan gelecek, işçi sınıfına düşman her türlü sapık akıma bir ders olmalıdır.**

AVRUPA'DAKİ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN HABERLER

AVRUPA BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ

ABÖK, Anadolu Ajansının 2.3.1976 tarihli gazetelere verdiği «CHP Genel Başkanı Ecevit'in Almanyada iken ABÖK yetkilileriyle gizli görüşmeler yaptığı» nı ileri süren ve «ABÖK'ün Türkiye'yi bölmek için çalıştığı» iddiasıyla ABÖK'e saldıran haberi üzerine bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride özetle şöyle denmektedir: Sayın Ecevitle Almanyaya gelince hiçbir görüşme yapılmamıştır. Elbetteki ortam olduğu zaman görüşme yapmaya biz hazırız. Kaldı ki ABÖK'ün içinde CHP'liler vardır. CHP yetkilileri ile bir görüşme ortamı doğarsa gizli değil, kamuoyuna açık olur. Türkiyeyi bölme iddialarına gelince, platformumuz gayet açıktır. «... barışçı ve özgür Türkiyenin yaratılması için ulusal çapta işçi sınıfının, halkımızın, politik ve sendikal örgütlerinin, CHP'nin, TSİP'in, TİP'in, gerçekten barıştan yana partilerin, çeşitli meslek örgütlerinin, yurtiçinde ve yurtdışındaki çeşitli dernek ve federasyonların, öğrenci kuruluşlarının, yurtsever er ve subayların halktan yana parlementerlerin, kadın birliklerinin, dini, dili, mezhebi, ırkı, inancı ne olursa olsun her barışseverin, barış ve özgürlükten yana çalışan her kişinin güçbirliği etmesinden, birleşik hareketinden yanayız...» Böylesi provakasyonlara ABÖK alışıktır. Halkımız kimin kimden yana mücadele ettiğini çok iyi bilmektedir. Faşistlerin, gericilerin sürekli geriletilmesi de bunun bir göstergesidir.

SINAVLAR AVRUPADA DA YAPILMALIDIR!

Avrupadaki Öğrenci Birlikleri, Ortak bir bildiri yayınlayarak ÜSYM Başkanı Altan Günalp'ın yurtdışında yapılan sınavların «güvenilir sınav» olmadığı gerekçesiyle yapılmayacağını açıklamasına karşı çıkmışlardır. Bildiride Türkiyede sınav sorularının para karşılığı satıldığı, işçi, köylü, küçük memur çocuklarının ezici çoğunluğunun açıkta kaldığı, Türkiyedeki sınavların «güvenirliliğinin» olmadığı gibi, güvenliğinin de olmadığı, sınavların faşist komandolarca basıldığı ve ilerici öğrencilerin sınavlara alınmadığı belirtilmiştir. Avrupadaki Türkiyeli öğrencilerin üniversiteye girme olanaklarını ellerinden alan bu karar kınanmıştır.

FRANKFURT TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ

FTİB'nin de kurucuları arasında olduğu «İş güvenliği için ve Almanya'dan çıkarılmaya karşı yabancı ve Alman işçileri direniş Komitesi» bir basın toplantısı yaparak Federal Hükümetin, yabancı işçilerin sosyal haklarını elinden almak için hazırlamış olduğu 17 maddelik «Zorbalık Tasarısını» protesto etmişlerdir.

FAŞİSTLER FRANSA'DA SAHNEDE

26 Şubat 1976 günü saat 20.30'da MHP'li 15 kişilik bir faşist komando gurubu Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği, Tours şubesi üyesi devrimci öğrencilerine tabanca, bıçak ve demir çubuklarla saldırmışlar üç kişiyi ağır şekilde yaralamışlardır. FTÖB Tours şubesi bir bildiri yayınlayarak olayı protesto etmişlerdir.

Ayrıca FTÖB Tours Şubesi, Cumhurbaşkanına ve CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'e birer mektup göndererek MC iktidarının cinayetlerini kınamışlar ve Yusuf Küpelinin bilerek ölüme terkedilmesi ve yeni bir Harun Karadeniz olayı yaratma özlemlerine izin verilmemesini istemişlerdir.

GENÇLİK ve SANAT

MİLİTAN VE YAZAR SABAHATTİN ALİ

NAZIM HİKMET

Çok eskidendi. Hangi ay olduğunu, hatta yılını bile tam hatırlamıyorum: 1929 veya 1930. Musahhih ve teknik sekreter olarak aylık dergilerden birinde çalışıyordum. «Resimli Ay» adını taşıyan bu dergi, o zamanlar Türkiye'nin demokrat vatansever aydınlarını etrafında toplamıştı.

Sabiha Zekeriya ve Mehmet Zekeriya onun redaktörleriydi. Türkiye ölçüsüne göre derginin tirajı çok büyüktü: 45 bin. «Resimli Ay», Amerikan emperyalizminin ajanlığını yapan «İncil sosyetesi» ve «Genç Hıristiyanlar Birliği» nevinden, sözüm ona, kültürel ve dinî teşkilâtlara karşı amansız bir mücadele yürütüyordu. Aynı zamanda dergi, Türkiye halkına Sovyetler Birliğini tanıtıyordu. Kısaca «Resimli Ay» o zamanlar ileri türk aydınlarının dergisiydi. Halk onu okuyor ve seviyor, polis ve mürteci çevreler ise ona kin besliyor ve mûtad vasıtalarla tasfiye etmeğe çalışıyorlardı.

Bir gün dergi idarehanesine kısa boylu, gözlüklü bir genç geldi. Almanca bildiğini, hikâyeler yazdığını ve isminin Sabahattin Ali olduğunu söyledi, hikâyelerinden birini bıraktı, çıktı. Bu hikâye, orman sanayiinde çalışan işçilerin hayatına aitti.

Alman romantizminin tesiri altında yazılmış olmasına rağmen, konu ve muhteva bakımından Türk edebiyatında bir yenilik teşkil ediyordu. Genç adamın istidatlı bir yazar olduğu daha ilk satırlarından hissediliyordu. Hikâye basıldı.

Sabahattin Ali ile yazışmamız böyle başladı. O, haftada iki üç defa idarehaneye geliyordu. O zamanlar sadece edebî münakaşalar şekli altında legal olarak ortaya konulabilen siyasî meseleleri, onunla müzakere ediyorduk. Sabahattin Ali çok kısa zamanda dergide faal bir rol oynamağa başladı. Sovyetler Birliğine karşı derin bir sevgi besliyordu. Sovyetler Birliği hakkında hakikat aksettiren birçok türkçe ve almanca kitaplar okuyor, Marksist - Leninist edebiyata karşı ilgi gösteriyor, soyalizm diyarındaki hayat hakkında sık sık sualler soruyordu. Bu devrede Tolstoy, Çehof, Gorki ve Şolohof'un eserlerini okudu.

Kısa bir zaman sonra buluşmalarımız kesildi; ben hapishaneye düştüm. Daha sonra, Sabahattin Ali'nin Konya'da öğretmenlik yaptığını, Mustafa Kemal ve rejimi hakkında yazdığı bir hicviye yüzünden mahkûm edilerek, Sinop hapishanesine gönderildiğini öğrendim. O zamanlar, Sinop Hapishanesinde büyük bir komünist grubu yatıyordu. Sabahattin Ali, komünistlerle yakın dostluk peyda etmişti.

Bu devreden sonra genç yazarın yaratıcılığında yeni bir merhale başladı. Sabahattin Ali, hapishanede yatan fakir köylülerle ve onların hayatıyla yakından tanıştı. Artık realizm temayüllerinin gittikçe daha açık hissedildiği hapishanede hikâyeleri yazmağa başladı. Hapiste şiirler yazdı. Halk türkülerinin tesiri görülen bu şiirlerin bir çoğu Türkiye'nin basit emekçileri tarafından sevildi. Emekçiler, Sabahattin Ali'nin şahsında, halka yakın şairlerden birini gördüler.

Sabahattin Ali ile tekrar karşılaştığımız zaman, «Resimli Ay» dergisinin siyasî yüzü büsbütün değişmişti. Mehmet ve Sabiha Zekeriya'ların dergisiyle hiç bir alakası kalmamıştı. Sabahattin Ali ile onların evinde veya bizde görüşmüştük. «Kuyucaklı Yusuf» ve «İçimizdeki Şeytan» romanlarını o yıllarda yazdı.

Sabahattin Ali, «İçimizdeki Şeytan» adlı romanında Türkiye faşistleri, ırkçıları ve pantürkistlerinin içyüzünü meydana çıkardı. Bu kitabın ortaya çıkması, büyük gürültülere sebep oldu. Faşist basın onun üzerine atıldı. «Kuyucaklı Yusuf» romanı, bazı manasız romantizm elemanları ihtiva etmesine rağmen, Türk romanı tarihinde yeni bir merhale teşkil eder. Türk edebiyatında, bir Türk kasabacılığının ve kısmen köylülerin hayatı, bu kadar büyük bir kuvvetle ilk defa olarak tasvir ediliyordu. Hatta mürteci münekkitler bile, eserin bediî kıymetini itiraf etmek mecburiyetinde kaldılar.

Bu arada Sabahattin Ali'nin romanlarıyla yanyana olarak hikâyeleri de çıktı. Bu devrede, Türkiye'nin en tanınmış ve mahir küçük hikâyecilerinden biri oldu. Sabahattin Ali Türk edebiyatında ilk olarak, halkı aleladе bir seyircisi gibi değil, ona bağlı olan bir yazar sıfatıyla anlatmıştır. O sıralarda Sabahattin Ali'nin «Düşman» hikâyesi çıktı. Bu hikâyede, polis tarafından takib edilen bir komünist, eski okul arkadaşlarından birinin nasıl ele verdiği anlatılır. Kanaatimce ustalık bakımından, Sabahattin Ali'nin en güzel hikâyesi budur.

Sabahattin Ali ile yeniden ve bu defa ebedî olarak ayrıldık. Ben tekrar hapse düştüm, fakat mektuplaşmağa devam ettik. Sabahattin Ali, Ankara Konservatuarında öğretmen olarak çalışıyordu. Birbiri ardısıra çıkan hikâye kitaplarının her birinde, realizme gittikçe daha fazla yaklaştı. Bana öyle geliyor ki, Türk hikâyesinde Sabahattin Ali, sosyalist realizmin ilk habercisidir. Ve kendisinden sonra, edebiyatımızda sosyalist realizmin eserlerini yaratacak olanlar, ona çok borçlu olacaklardır.

Birinci Dünya Harbi biter bitmez, Sabahattin Ali Marko Paşa gazetesini çıkarmaya başladı. Bu bir siyasî mizah gazetesiydi. Marko Paşa, emperyalizm aleyhinde yazıyor. Türk burjuvazisi ve burjuva partileriyle alay ediyordu Gazete haftada iki defa çıkıyordu ve tirajı 150.000 olmuştu. Böyle büyük bir tiraj Türkiye'de henüz görülmemişti. Hükümet, çok geçmeden gazeteyi ve yazarlarını mahkemeye verdi. Basımevlerine, gazeteyi basmamaları için polis tarafından emir verildi. Fakat gazete, bazan hektografta basılarak, bazan da başka adlar altında çıkmağa devam etti. Marko Paşa'nın demokrasi, millî bağımsızlık ve barış uğrunda ve emperyalizm aleyhinde yürütülen mücadeledeki rolü çok önemlidir. Sabahattin'i bir kaç defa hapse attılar. Buna rağmen mücadelesinden vazgeçmedi. O zamanki iç ve dış durum öyleydi ki, mürteci idareciler «Marko Paşa» gazetesini doğrudan doğruya tasfiye etmeğe cesaret edemediler. İrtica için, gazeteyi durdurmanın bir tek çaresi vardı: Herhangi bir provokasyon yardımıyla gazete sahibini yok etmek, yani Sabahattin Ali'yi öldürmek! Öyle de yaptılar. Kiralanmış ajanlardan birinin eliyle, Sabahattin Ali'yi bir ormanda öldürttüler.

nazım hikmet köşesi

SIRADAKİNİN ÖLÜMÜ

O ne, önde
ne arkada
sırada
sıramızdaydı...
Ve yanındakinin kanlı başı onun omuzuna eğilince
ona sıra gelince
sayısını saydı...
Söz istemez
Yaşlı göz istemez.
Çelenk melenk lazım değil...
SUSUN
SIRA NEFERİ UYUSUN...

DİSK MARŞI

Umudu gerçek kılan işçiyiz,
Ekmek ve bilgi üreten biziz;
Bizimdir tarihi çeviren çark,
Ve yaşam denilen engin deniz.
Yaşa DİSK, yaşa devrimci işçi!
Yeni bir dünya için ileri!

Herşeyi yeniden kurmak için,
Zincirleri son kez kırmak için
Birleş işçi arkadaş, kenetlen!
Acılar, gözyaşları hep dinsin.
Yaşa DİSK, yaşa devrimci işçi!
Yeni bir dünya için ileri!

Sömürüye, zulme vermeyiz yer,
Bizimdir gelecek güzel günler.
Özgür yaşam, barışçı bir dünya,
Uğrunda savaşılmaya değer.
Yaşa DİSK, yaşa devrimci işçi!
Yeni bir dünya için ileri!

Kemal BURKAY

FAŞİST BASKILARA YIĞINSAL ÇIKIŞLARLA KARŞI DURALIM!

(Baştarafı 1. sayfada)
İşçi sınıfının ve onun etrafında halkalanan tüm ulusal demokratik güçlerin, faşist kanlı teröre, yığınsal bir biçimde karşı çıkması için haklı nedenler ortadadır: Gerici MC iktidarının talan ve soygun bütçesinin parlamentodan çıkmasiyle faşist çetelerin saldırıları yeni bir yoğunluk kazanmıştır: Faşist çeteleri besleyen faşist yuvalar yerliyerinde durmaktadır Yürütülegelen ekonomik yıkım politikası, emekçi halkın günlük yaşamını çekilmez bir duruma sokmuştur. **Faşist baskı ve terör, işsizlik ve pahalılıkla atbaşı gitmektedir.**

Demokratik güçlerin geniş kitlelere mal ettiği yolsuzlukların ve rüşvetlerin açığa vurulması, emekçi halkın sırtından şimdiye dek kimlerin palazlandığını apaçık ortaya koymaktadır. Bunlar, işbirlikçi, burjuvazidir. NATO'cu militarist çevrelerdir, gerici faşist güçlerdir. Bunlar engerekler ve çiyanlardır, aşımıza ekmeğimize göz koyanlardır.

GENÇLİK NE YAPMALIDIR?

Faşist biçimli MC iktidarının kanlı terör ve ağır yıkım politikasına karşı parlamento içi mücadelenin yetmeyeceğini gören demokratik güçler, parlamento dışı yığınsal kitle hareketlerine yönelmektedirler Bu arada, yolsuzlukların ve rüşvetlerin teşhir edilmesi de, demokratik hareketin çok daha geniş yığınla kucaklamasına yolaçmaktadır.

Bu durum karşısında gençlik ne yapmalıdır? **Gençlik, tüm kollariyle birleşip, tek bir çatı altında örgütlenmeli, işçi sınıfının başını çektiği, tüm ilericilerin, emekçilerin içinde yeraldığı yığınsal mücadele ile bağlanmalıdır. Başka çıkış yolu yoktur.**

Yolumuz işçi sınıfının yoludur. Safımız, emekçi halkın safıdır.

GENÇ İŞÇİLER ÜZERİNE

(Baştarafı 1. sayfada)
talebini sürekli artırıyorlar. Bu nedenle, genç işçilerin sayıca çoğalması, kapitalist ülkelerde belirgin bir eğilim haline gelmiştir. Çalışan sınıflar içerisindeki oranı sürekli yükselmektedir. Ağır iş koşulları ve düşük ücretlerle, daha 10 - 12 yaşlarından itibaren çalışmak zorunda bırakılan genç kadın ve erkek işçiler kapitalistler tarafından insafsızca soyulmaktadırlar.

Ülkemizde de durum aynı ve hatta daha da kötü sayılabilir. Yapılan araştırmalar, 12 - 14 yaşları arasındaki çocukların yarısından fazlasının çalışmak zorunda kaldığını göstermektedir. **Üretimde genellikle deneyimsiz (vasıfsız) işgücünü temsil etmeleri, sosyal güvenceden yoksun olmaları, ücretlerin düşüklüğü ve uzun işgücü süresi gibi nedenler, genç işçileri, işçi sınıfının en çok sömürülen bir kesimi haline getirmiştir. Resmî istatistiklerin 2,5 milyon dolaylarında gösterdiği, fakat gerçekte daha fazla olan işsizler ordusunun önemli bir kesimi de yine genç işçilerdir.**

Genç işçiler, emekçi çocuklar arasında sendikalaşma oranının azlığı bilinen bir gerçektir. Özellikle küçük işyerlerinde, atelyelerde çalışan emekçi çocuklar, çıraklar, işçi sınıfının elde ettiği sendikal ve sosyal haklardan bile yoksundurlar. Çırakların İş Kanunu'nun kapsamı dışında bırakılması, bunun en somut örneğidir. Diğer yandan, işten atılma tehditi en çok genç işçilere yönelmektedir. Nitekim, sendikal eylemlerden ötürü patronlar, kıdem tazminatları fazla tutmayan genç işçileri kolayca işten atmaktadırlar.

Bütün bunlar, genç işçilerin yalnızca genel sınıfsal sorunlarla değil, aynı zamanda genç kuşağın içinde yeralmalarından ileri gelen özel sorunlarla da karşı karşıya olduklarını gösteriyor. Eşit işe, eşit ücret, mesleki ve teknik öğretim olanaklarına kavuşmak, sağlığı korumak, dinlenme ve boş zamanlarını değerlendirme haklarına sahip olmak, özgürce örgütlenmek vb. bunlar arasında sayılabilir.

Genç işçiler kendi sorunlarının çözümlenebilmesi için, daha çok örgütlenmek zorundadırlar. Bu zorunluluk onların en başta devrimci sendikalarda birleşmelerini, sendikal mücadeleye aktif olarak katılmalarını gerektirmektedir.

Genç sanayi işçileri, işçi sınıfının her türlü direnişinde ön saflarda yeralıyorlar. Sarı sendikalara karşı işçi sınıfının devrimci sendikal birliği; patronlara karşı bir bütün halinde işçi sınıfının gerçek kurtuluşu için çetin bir mücadele veriyorlar. **Bu nedenle, genç işçiler üzerindeki ekonomik ve sosyal baskılar, bugün faşist kanlı terörle birleşmektedir. MC'nin işçi sınıfına yönelik kanlı terör politikası genç işçileri de içine almaktadırlar. Çumitaş'da, Seydişehir'de, Elka'da, Tariş'de görüldüğü gibi, bu terör'ün boy hedefi haline gelmektedirler.**

İşçi sınıfının gelecekteki nöbet değiştiricileri, kan tazeleyicileri olan genç işçilerin, sınıf mücadelesindeki yeri bizzat bu mücadelenin geleceğini belirleyecek boyutlardadır. Gerek burjuva-egemenliğini kırmada, gerekse yeni toplumsal ilişkileri yaratma savaşında işçi sınıfı kendi genç kuşağını kazanmak, onları geniş ölçülerde birleştirmek zorundadır. Bu nedenle, işçi sınıfının sendikal ve siyasal örgütleri genç işçilerin sorunları ve örgütlenmeleri üzerine büyük bir önemle eğilmektedirler.

Ne var ki, Türkiye'de varılan aşamanın yeterli olduğunu ileri sürmek olanaksızdır. Özellikle sorunla doğrudan ilgili olan sendikaların genç işçiler konusunda bağımsız, başlı başına çalışmalar yapmamaları buna örnek olarak verilebilir. Ancak DİSK'in 5. Kongresi'nde genç işçilerle ilgili olarak alınan karar, bu yolda atılmış ileri bir adımdır. Genç işçilerin örgütlenmeleri ve eğitilmeleri konusunda devrimci sendikalara önemli görevler düşmektedir.

Konunun gençlik hareketiyle ilgili yanına gelince... Bugün gençlik hareketi daha çok öğrenci gençliğe dayanıyor. Gençlik hareketinin en zayıf yanı bu olguda yatmaktadır. İşçi gençliğin öncülüğünde gelişmeyen bir gençlik hareketinin sosyal temeli hiç bir zaman güçlü sayılamaz. İşçi sınıfıyla gençlik hareketi arasında güçlü bağların kurulmasını sağlayacak olanlar da yine genç işçilerdir. Gençlik hareketinin daha ileri aşamalara ulaşabilmesi için, işçi - köylü ve öğrenci gençliğin örgütü, birleşik, yığınsal eylemlerinin gerçekleşmesi, bunun canlı, geçerli ve kalıcı örgütsel biçimlerinin yaratılması gerekmektedir. Gençlik hareketine soluk katmak ancak böylece mümkün olabilir.

8 DEMOKRATİK KURULUŞ

(Baştarafı 1. sayfada)
patlı. Daha sonrada ikişer üçer götürülerek, 46'sı tutuklandı. Bu düzenlemenin 7 Mart'ta yapılacak olan «Demokratik Eğitim» mitingini engelemek ve haklı boykotu kırmak için olduğu gerçektir. Bağımsız yargı organlarının, genç eğitimci arkadaşlarımızın suçsuzluğunu ortaya çıkaracağına inanıyoruz. Tüm okularda, Öğretmen Liselerinde, diğer Eğitim Enstitülerinde uygulanan faşistleştirme çabalarından, öldürülen, sürülen, kıyılan öğretmenlerin kavgasından, İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü genç eğitimcilerinin mücadelesi ayrı tutulamaz.

Faşist tırmanışa madi ortam hazırlamak için suni olarak yaratılan anarşi ortamına yurtsever öğrenciler alet edilmek isteniyor.

Başta işçi sınıfımız, emekçi halkımız, onun bir parçası olan gençlere yöneltilen bu faşist saldırıları kınıyor, genç eğitimcilere yapılan faşist baskıların kaldırılması, alınan akademik - demokratik hakların geri verilmesi, sürülen öğrencilerin okula dönmesi için halkımızı, öğrenci velilerini, demokratik kuruluşları desteklemeğe çağırıyoruz.»

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, GENÇ EĞİTİMCİLER DERNEĞİ, GENÇ SOSYAL DEVRİMCİLER BİRLİĞİ, TEKNİK BİLİMLER ARAŞTIRMA DERNEĞİ, İLERİCİ MÜHENDİS MİMARLAR DERNEĞİ, GENÇ FENLİLER KÜLTÜR DERNEĞİ, İLERİCİ İKTİSATÇILAR KÜLTÜR DERNEĞİ, KADIKÖY TİYATRO KÜLTÜR DERNEĞİ.

MAÇKA OTELİ İŞÇİLERİ

(Baştarafı 9. sayfada)
tirdiği sahtekarlıkla işyerimizde yetki alacak olursa yani bizi satmaya yönelirse, doğacak sonuçtan işveren sorumlu olacaktır.

Kahrolsun emeğimizi işverene peşkeş çeken Oleyis gibi sarı sendikalar!

Yaşasın işçi sınıfının gerçek sendikal mücadelesi!

Sendikamız Turizm İş, Konfederasyonumuz DİSK!

BİRLİK - MÜCADELE - ZAFER!

Maçka Oteli İşçi Temsilcileri : Haydar Arslan, İsmail Dinçer, Bahri Ünal, Feridun Yüksel Türk, Rıza Çavdar, Kadir Coşkun.

DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK

(Baştarafı 12. sayfada)
lerin (initiatives) düzenlenebilmesi için bir kaç temas yapılmıştır ve sürdürülmektedir. İtalyan gençlik örgütlerinin birleşik (ortak) çabalarının diğerlerine bir örnek olabileceğine ve Batı Avrupa düzeyindeki eyleme bir destek olacağına inanmaktayız. Bu, bugün İtalyadaki değişme için, aynı zamanda tüm olarak Batı Avrupada aynı mücadeleyi sürdürmememkünsizin savaşmanın mümkün olmayacağı gerçeğiyle açıklanan bu çok açık sebebimize dayanarak yapmakta olduğumuz politik ey-

KANLI ELLERİNİZİ ÇEKİN

(Baştarafı 2. sayfada)
da göstermektedir ki işbirlikçi burjuvazi, gerici faşist güçler ilericilerin yığınsal kitle eylemlerinden ölümden korkar gibi korkmaktadır.

Polisin saldırısını ve 30 arkadaşımızın gözaltına alınmasını protesto amacıyla ilerici, yurtsever öğrenciler aynı gün İktisad Fakültesinde bir forum yapmışlardır. Ayrıca, olayla ilgili olarak İGD bir bildiri dağıtmıştır.. Forum'da bir ko nuşma yapan İGD Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü, faşist tırmanışa karşı tüm ilerici gençliğin birliğini vurgulamıştır. Maocular, bu yığınsal toplantıyı provoke etmeye çalışmışlar, fakat ilerici, yurtsever gençlerin kararlı birliğini karşılarında bulmuşlardır.

İ.D.M.M.A.

Açıldığı günden beri çeşitli olaylara sahne olan akademi ve bağlı okullarda olaylar yeniden başlamıştır. 1 Mart günü yeniden öğretime başlayan akademide, devrimci öğrenciler okul bahçesinde forum düzenlemişlerdir. Forumda yapılan konuşmalarda MC iktidarının okulları kapatmakla sorunları çözemeyeceğini, faşist baskılara karşı ilericilerin mücadelelerini sürdürecekleri belirtilmiştir. Daha sonra hiçbir olaya sebep verilmeden derslere girilmiştir.

3 Mart günü, okul faşistleri, mezun olmuş ve okulla ilgili olmayan dışardan gelen faşistler tarafından forum yapılmak istenmiştir. Silah tehdidi ve küfürle öğrencileri zorla foruma sokmak istemişlerdir. İnşaat bölümüne çıkan bir grup faşist devrimci öğrencilere silah çekerek ateş etmiştir. Olaydan sonra okula gelen 2 panzer ve çok sayıda polis okul bahçesinde devrimci öğrencileri sıkıştırarak üzerlerini aramıştır. Faşistler üzerleri aranmadan okulu serbestçe terkederken, polis devrimci öğrencileri yakalayarak içeride dövmüştür.

Okulu boşaltan öğrenciler Akademi ve bağlı okulların tekrar kapatılmasını önlemek amacıyla sesizce dağılmışlardır.

Yıldızdaki olayı protesto etmek için Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulu öğrencileri yaptıkları forum sonunda 1 günlük boykot kararı almışlardır

Ayrıca Akademi yönetim kurulu toplanarak İ.D.M.M.A. sini 1 gün kapatma kararı almıştır.

DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU BAŞKANI ROBERTO VİEZZİ İLE YAPILAN GÖRÜŞME

KAPİTALİST BÜTÜNLEŞMEYE DEMOKRATİK GÜÇLERİN BİRLEŞMİŞ EYLEMİYLE KARŞI KOYMALIYIZ

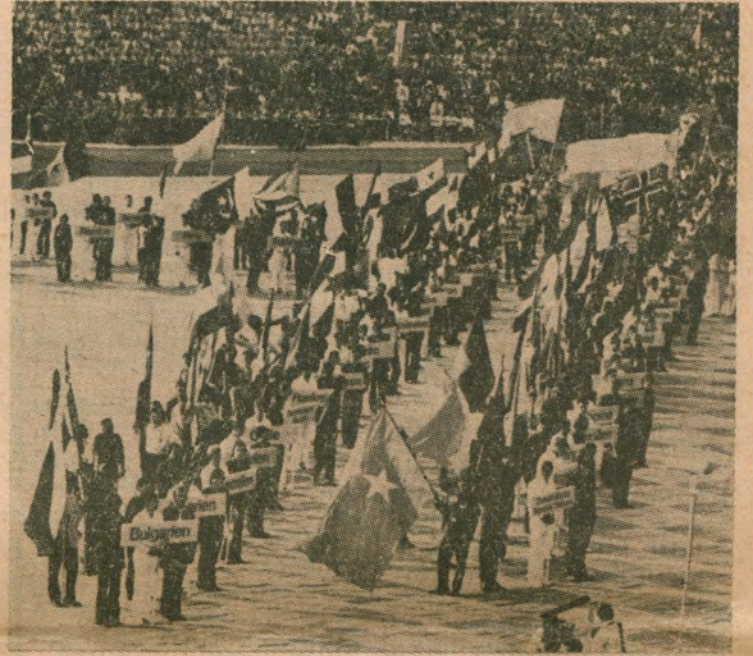
DDGF BAŞKANI ROBERTO VIEZZI

Demokratik İtalyan Gençlik Örgütü ulusal düzeyde işbirliği alanında ne gibi tecrübeler kazanmıştır? Ve şimdiye kadar hangi noktalarda iyi sonuçlar aldınız?

İtalyan Demokratik Gençlik Örgütleri, (İtalyan Komünist Gençlik Federasyonunu; Demokratik Hristiyan Gençlik Hareketi, Cumhuriyetçi Gençlik Örgütü, İtalyan Sosyalist Gençlik Federasyonu, Desa 1968'den bu yana değişik biçimlerde ve değişik durumlarda gelişmiştir. Şüphesiz tüm savaş sonrası döneminde en gelişmiş güçler birleşik eylem için bir araştırma yapmışlardır. Fakat muhafazakar ve gerici güçler uzun yıllar boyunca ilerici gençlik hareketini bölmekteki rollerini oynamışlardır. 60'larda işçilerin ve öğrencilerin mücadelelerinin artan gelişmesiyle, birliğe doğru olan genel sürecin gözden geçirilmesi için koşullar yaratıldı. Bu süreç çok sayıda sorunlarla ve çelişkilerle (üyuşmazlıklarla) karşılaştı. Ve sonunda İtalyan gençliğinin politik eylemselliğinin ana unsuru olarak ortaya çıktı. Pekişmiş olan bu birliğin çevresindeki alanlar çeşitlidir : Her şeyden önce, Vietnam, Kamboçya ve Laos gençliği ve halkı ile olan dayanışmadan söz edebiliriz. Bu dayanışma için yapılan kitlesel gösteriler ülkedeki bütün şehirleri kapsamakta idi. Bu gün İtalyan gençliğinin politik bilincinin şekillenmesinde, onların «Vietnam Nesli» olarak isimlendirdikleri bu kampanyanın iticiliği büyük rol oynar. Birliği güçlendiren diğer işler şunlardır: Faşizme, neo - faşizme karşı, toplumun yapısında derinlemesine sürüp giden değişiklikler, demokrasinin daha tutarlı bir biçimde gelişmesi için, mücadele ve daha sınırlı bir ölçüde çalışma, öğrenme ve eğitim hakkı için savaş. Fakat birleşik gençlik eyleminin çok önemli diğer iki yanından söz etmeye değer; gençlik İtalyada ilerici güçlerin birliği için işçi sendikası kurma konusunda büyük bir rol oynamıştır. Ve diğer yanı da kurulu partilerin tüm gençlik örgütlerini (daha önce söz edilmiş olunan örgütler ve Sosyal Demokratik Parti Gençliği ve Genç Liberaller) tekrar örgütleyen uluslararası ilişkiler için bir komitenin kuruluşudur. Bu komite ülkemizin dış politikasına ve uluslararası gençlik işbirliğine katkıda bulunma durumuna gelmektedir.

Batı Avrupadaki Demokratik Gençlik Örgütleri arasında daha direkt (doğrudan) somut işbirliği olanakları ile ilgili olarak FGCI'nın ne gibi görüşleri vardır? İtalyan Gençliği Avrupa Eylem Birliği için yapılacak bir çağrıya nasıl cevap verecek ve Batı Avrupada gençliğin böyle bir birleşik hareketi ne gibi amaçlar taşıyacaktır?

Son yıllarda çeşitli gençlik örgütleri arasında sola doğru ilerici bir eyilim oluşmuştur ve bu çeşitli soyut ve somut sebeplere bağlıdır. Sosyalist, Sosyal Demokratik, Liberal, Radikal ve Hristiyan Demokratik örgütler buna örnektir. Doğal olarak bunun bazı istisnaları vardır. Fakat sola doğru bir kayış belirleyici özelliği teşkil etmektedir. Bu tür bir işbirliğini içeren yeni olasılıklar Avrupada işbirliği ve barış için çeşitli gençlik konferanslarının başarısı ile açıklanmıştır.

Fakat konu Batı Avrupaya gelince bu tür ana konuları, çok uluslu tekellere karşı mücadele, anti - faşist mücadele yani demokrasinin geliştirilmesi olarak almak, daha fazla ilerlemek için olanaklar vardır. Komünist ve sosyalist örgütlerin şimdiden dikkate değer bir ölçüde tecrübe kazanmış oldukları bu noktalar etrafında, değişik politik ve ideolojik görüşleri içeren çok büyük sayıdaki örgütleri birleştirmek için olanaklar vardır.

FGCI (İtalya Komünist Gençlik Federasyonu) Batı Avrupada birleşik bir demokratik gençlik hareketine nasıl katılabilir?

Bu yeni birleştirilmiş süreci yaymak için yapabileceğimiz her şeyi yapıyoruz. Başarılı geçen Avrupada Güvenlik ve Barış konulu Floransa Konferansından bu yana sözü edilen konuda yeni yükümlülük-

«Devamı 11. sayfada»

BARIŞ, DEMOKRASİ VE İLERLEMEDEN YANA OLAN GÜÇLERLE OMUZ OMUZA

ALAIN THEROUSE
DDGF Genel Sekreteri

Gençlik ve öğrencilerin anti emperyalist Dayanışma, Barış ve Dostluk için düzenledikleri 10. Dünya Festivali, geniş hazırlıkları, zengin kapsamı ve olumlu sonuçlarıyla bugünün mücadele ve eylemlerine genç insanların aktif olarak katılışlarının yeni bir anı idi. Dokuz gün boyunca, çeşitli politik ve felsefi yönelmeleri temsil eden 140 ülkeden 2500 genç insan mücadeleleri hakkında deney alış verişinde bulundular ve tüm kıtaların savaşan halkları ile, sosyalist kapitalist ülkelerin gençliği ile, ulusal kurtuluşları için savaşan ülkelerle olan dayanışmalarını açıkladılar. 10. Festival temel amacına başarıyla ulaştığı gibi, aynı zamanda dünya gençliği tarafından diğer birleşik mücadelelerin gelişmesi için bir başlangıç noktası oldu. «Ulusal Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal İlerleme için emperyalizme karşı birliğimizi ve eylemimizi arttıralım.» 10. Festivalin bu çağrısı, ülkelerindeki koşullara göre ilerleme, demokrasi ve barışı arzulayan halklarla olan aktif dayanışmalarını ve birleşik kmpanyalarını hızlandıran bütün dünyadaki genç insanlar tarafından duyuldu.

Son haftalarda dünyanın her tarafındaki gençlik, kahraman Şili halkına sindirme ve öldürme sanatlarında kendisini en ileri düzeye çıkaran bir faşist diktatörlüğe karşı vermekte oldukları kesin mücadelelerinde politik ve maddi destek olarak kahraman Şili halkı etrafında toplandı. Tüm siyasal tutukluların en kısa zamanda serbest bırakılması için Şili'de demokrasinin tekrar kurulması için hep birlikte çağrıda bulundular. Arap halklarının ABD emperyalizminin ve İsrail'in işgalci yayılma politikasıne karşı Arap halklarının savaşında Arap halkları ile olan dünya ölçüsündeki gençlik dayanışması da ifade edildi. Aynı zamanda, genç insanlar özellikle Latin Amerika ve Orta Doğu'daki üzücü durumla birlikte, festival sloganını takip ederek, Vietnam halkı ile, Laos halkı ile ve barış, bağımsızlık ve demokrasi için ABD emperyalizmine ve onun uşaklarına karşı mücadelelerini yoğunlaştıran Kamboçya halkı ile olan dayanışma çabalarını arttırmışlardır.

Bu nedenle, bütün dünyada genç insanlar, sayısız provakasyonları, manevraları ve müdahaleleri; detant sürecini ve bütün dünyadaki ilerici, demokratik ve devrimci güçlerin başarılarını durdurmak için planlamış olan gericiliğin ve emperyalizmin artan istilacılığı karşısında daha fazla uyanık ve sürekli olarak hareketlilik içerisindedirler.

Gençlik, bugünün bütün mücadelelerine derinden bağlılığı ile, ilerleme, demokrasi ve barış için savaşta, anti emperyalist birliğin gelişmesi ve güçlenmesi için sürekli ve artan bir katkıda bulunmaktadır.

Ulusal ve uluslararası örgütleri ile gençlik Moskova'da 25 - 31 Ekim günleri arasında yapılacak olan, Barış Güvenlik ve Ulusal Bağımsızlık Kongresinde hakları için emperyalizme, sömürgecilik ve yarı - sömürgeciliğe karşı, diğer ilerici güçlerle birlikte Moskova'da toplandıkları zaman vaadlerinin yeni bir kanıtını göstermiş olacak.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ İstanbul Dağıtım : FUAT BÜTE / Ankara Dağıtımı : Ankara Dağıtım ★ Dizgi tertip : BAŞARAN Matbaası, Baskı : UFUK Matbaası ★ Son baskı : 13 Mart